

PRENUMERATA

Kurjera warszawskiego (wraz z codziennym bezpłatnym wydaniem porannym):
Rocznie rs. 9, półr. rs. 4 k. 50.
Za odosłanie do domu w Warszawie dopłaca się miesięcz. k. 5.
Opłata za przesyłkę i koszt ekspedycji bezpłatnego wydania porannego na prowincję do Ces. k. 50, kwart. k. 75, mies. k. 25.
Za granicę (z przesyłką jednorazową) miesięcz. rs. 1 k. 50.
Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera przyjmowana być nie może.

KURIER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZEŚĆDZIESIĄTY SZÓSTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem; w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Redakcja, administracja i drukarnia na placu Teatralnym nr 9.—Telefonu nr 126.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., za każdy następny raz 1 1/2 kop.

Ogłoszenia do Kurjera warszawskiego przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska nr 18.

W dniu jutrzejszym w kościele archikatedralnym św. Jana i św. Kazimierza (panien sakramentek), odprawione będą ku czci N. Sakramentu, w pierwszym o godzinie 9-ej zrana solenna wotywa z asystą i procesją, w drugim o godzinie 9-ej i pół zrana uroczysta wotywa, a o 3-ej i pół po południu niezapory.

Przegląd polityczny.

Wczoraj skończyły się w izbie deputowanych sejm pruskiego dwudniowe rozprawy nad projektem rządowym, domagającym się udzielenia rządowi stu milionów kredytu na utworzenie stałego funduszu, z którego zakupywane być mają w W. Ks. Poznańskim i Prusach Zachodnich grunta, należące do szlachty polskiej, wystawione na sprzedaż dobrowolną lub przymusową (w drodze subhastacji), a to celem podziału tychże na pomniejsze działki włościańskie i wydzielawania czasowego lub stałego napływowym kolonistom niemieckim.

W tych kilku wierszach streszciliśmy cały program akcji, rozpoczętej przez ks. kanclerza na całe pokolenia, akcji, która raz już po r. 1815 ym za rządów prezydenta rejencji poznańskiej Flotwella, a w duchu znanego memoriału jen. Grolmana, zastosowana była do prowincji polskich państwa pruskiego, dopóki król Fryderyk Wilhelm IV-ty nie uznał jej za bezprawie i nie kazał zaniechać.

Projekt—pierwszy z czterech dotąd sejmowi do ustawodawczego traktowania przedstawionych—odeślany zostanie do komisji. Przyjęcie prawa nie podlega wątpliwości. Koalicja zachowawców i narodowo-liberalnego stronnictwa w izbie rozporządza bowiem większością blisko stu głosów, a większość ta pozostanie, jak słusznie zauważył poseł Wierzbicki, głuchą na wszelkie argumenta sprawiedliwości i rozumu stanu.

Najświetniejszym momentem rozpraw poniedziałkowych była mowa znakomitego przewodcy centrum, br. Schorlemiera Alsta, wczorajszych mowa jednego z przewodców stronnictwa wolnomyślnego, dra Haenela. Moralnego poparcia ze strony centrum

byliśmy pewni: stronnictwo to z głębokiego zrozumienia ducha chrystianizmu czerpie ten sok pożywny, który jest miodem religii, poczucie prawa i ludzkości. W tem tkwi podstawa trwałego sojuszu pomiędzy grupą przedstawicieli ludności polskiej w Prusach, a potężnym stronnictwem centrum, które br. Schorlemier Alst w wybornej polemice swojej z arlekińskimi frazesami p. Treskova nazwał „stronnictwem prawa”.

Jeszcze bardziej ucieszyła nas mowa dep. Haenela. Stanowisko jego, jako protestanta, było jeszcze trudniejszym. Znacomity retor wolności pokonał w sobie wszystkie skrupuły i podszepty narodowego obłędu niemieckiego, zwanego „Drang nach Osten” i wystąpił przeciw projektowi jako człowiek, który po nad grą poziomych i samolubnych namietności umie wynieść swemu wzrokowi politycznemu wyższy, humanitarny punkt oparcia, który czuje, jak wiele godności i siły w zapoznanem przez tuzinkowych pacholków czasu poczuć: *homo sum!*

Poseł Haenel umiał spojrzeć na przedłożone prawo z wszystkich najwyższych punktów widzenia, które dla męża stanu bywają zwykle rozstrzygającymi w każdym poczęciu politycznym. Postawił we właściwym świetle kwestję traktatów i odezwo monarszych, obronę, jaką obywatelowi państwa zapewnia konstytucja, miarę, jaką przykład do pomysłu kolonizacji i wywłaszczenia poziom kultury współczesnej i zasadę, wedle której kształtować się powinny stosunki pomiędzy narodami. Nie bierzemy za złe posłowi Haenelowi, że uznał w teorii prawo łagodnej, naturalnej asymilacji. Nie żąda on jej, ale dopuszcza możliwość, opartą na prawach przyrody, na wyższości rasy, jeżeli takowa istnieje. Prawda, że proces asymilacyjny trwa długo, a kanclerzowi „się śpieszy”. Dep. Haenel zgrzeszył wobec ks. Bismarka tem, że pracę dla historii wyżej stawia w programie narodowym, aniżeli pracę dla nasycenia pożądlivosti jednego, choćby najpotężniejszego ministra.

Spółeczność polska, zamknięta granicami monarchii pruskiej, pokrzepiona obroną, jaką znalazła u prawdziwych przedstawicieli narodu niemieckiego, oceni wartość dwudniowych rozpraw izby pruskiej

z godnością i spokojem. Niech minister Lucius nie przeraża się marą nowych „wybuchów”, spotęgowania propagandy rewolucyjnej. Społeczność ta potrafi utrzymać w sobie pokój wewnętrzny, bo ma siłę prawa w sobie i nad sobą, bo słuchała nauki dziejów i umie czytać wskazówki na zegarze czasu.

Pierwsze czytanie w izbie wyższej sejm pruski przedłożenia kościelnego ma odbyć się w dniu dzisiejszym. Według dzienników, wiele jest prawdopodobnem, iż przedmiot ten zostanie odesłanym najpierw do osobnej komisji. W bieżącym tygodniu mają rozpocząć się w tej izbie obrady nad znanym wnioskiem marszałka Moltkego, analogicznym z wnioskiem Achenbacha. Ze strony koła polskiego poczyniono odpowiednie kroki, aby polscy członkowie izby panów zebrali się jaknajliczniej. Przy tej sposobności zaznaczamy, iż do izby panów należy 15-tu polaków, mianowicie: książę Ferdynand Radziwiłł, hr. Zygmunt Skurzanowski, ks. Sułkowski, hr. ordynat Antoni Taczanowski, hr. Józef Mielżyński, hr. Ignacy Bniński, Leonard Brzeski, hr. Hutten-Czapski, Józef Kościelski, Mieczysław hr. Kwilecki, Skłaski, Marceł hr. Żółtowski, Józef Morawski, ks. Antoni Radziwiłł.

Ze strony półurzędowej donoszą, iż niebawem zostanie przedłożonym pruskiej izbie deputowanych piąty projekt, wymierzony przeciw polakom w sprawie reorganizacji szkół wieczornych dla terminatorów i uczniów rękodzielniczych, t. z. *Fortbildungsschulen*.
Br. Z.

W sprawie lecznic.

Poruszyliśmy niedawno (ob. art. „Filantropia i wyzyskiwanie” w nr. 47b) sprawę leczenia dla przychodzących, wykazując anormalność, że z takiej porady w takich lecznicach korzystają często ludzie zamożni, którzy tym sposobem dla drobnej oszczędności eksploatują instytucję, mającą być do pomocy pewien rodzaj charakteru filantropijnego, przeznaczoną jeżeli nie wyraźnie, to według pierwszej myśli tych, którzy ją w życie wprowadzili, jeżeli nie wprost dla biednych, bo dla tych istnieje pomoc lekarska

rzeczulki, w której nurtach odbijały się te lekkie białe chmurki, co się gromadnie po błękitnie niebieskim sianiają.

Jak na to, dzień był niezwykle pogodny i piękny. Wicek patrzył... patrzył... i widział... A to, co widział, musiało go olśnić, jak nagłe endu zjawienie, bo w głębi czarnych jego źrenic świeciła radość z przestrachem nieledwie granicząca... Aż wreszcie skwar słoneczny, powietrze, którego nigdy tak wiele nie miał do oddychania, może zbyt wielkości nateżenie, zmęczyły Wicka... ogarnęła go słodka niemoc jakaś, zamknął oczy, otworzył je raz parę, spojrzeniem obejmując cały krajobraz i usnął na dobre.

Gdy się Wicek z kilkogodzinnej snu obudził, dzień się już miał ku schyłkowi. Na zachodzie, na samym skraju widnokręgu, gorzała jeszcze ognista luna słoneczna, mieniać się najświetniejszymi tonami purpury i złota, przechodząc wszystkie wizytach barw tęczy odcienia, dopóki pasmem sino-różowego fioletu nie rozplynęła się wreszcie w czystym, ciemnym szafirze „głęb” nieba zaścieleni. Lekka, cicha, ukradkiem sennymi tchyl zionąca, od północy ciągnęła już na świat pomroka, szła przed sobą gęstą mgłą opalowej ławicy; ale jakby na uraganie jej groźbom, wschodząca tarcza księżyca i powoli, w moc blasków swoich ufa, coraz to wyżej wstępowała na niebo, coraz to bledszą patrząc twarzą w udlejące zachodu ognie. W dali czerniał bór, sinemi oparami przesiąknięty, nad łakami sianiały się mgieł tumany; ciepłym, wonnym powietrzem wiał jakiś smutek cichy... Może to błękitów przestrzeniami leciało głębokie, przeciągłe westchnienie ziemi, skarżącej się bratnim światem, że ona—tylu pokoleń kolebka, ona—karmicielka ich niestrudzona, mogiła ich razem być musi?...
—

NIE DOSZEDŁ!

NOWELKA

przez

T. Prażmowską.

(Dalszy ciąg.)

I szła znowu powieść o lasach, gdzie pnie stare wysoko niosą się w górę i wierchołki nachylają ku sobie, szeptem radzą a radzą o czemś, czemu drobny leśny ciekawie ucha nadstawia...

— Jeszcze mi co, dziadku, powiedzcie...
— Nienajadku ty jakiś! tobieby tylko gadać od rana do wieczora. Już ci nie wystarczę niedługo...

— Ale mimo to dziś jeszcze materiału do gawędy nie brakuje—i dowiadywał się Wicek o miastach, co szeroko nad szeroką legły wodą...

— Nad wodą? — znów przerywało chłopię, które dotąd nie widziało innej wody nad tę, którą w wiadrach nosiła matka...

I miał starzec długą rzecz o wodzie, co wartką pły nie fala, a ludzie rzucają przez nią mostów łuki i po mostach tych, jak po bruku ulicznym chodzą sobie bezpiecznie. A jakie tam ulice szerokie! jakie gmachy wspaniałe! jakie pomniki, co sterczą ku niebiosom pamiętając sławy starej... Bo dziad znał także potężną przeszłość starą i ze czcią a miłością mówił o niej często a długo...

Wszystkie te obrazy, opisy zatrzymywały się w pamięci dziecka, uderzały wyobraźnię jego, kłębiąc się w niej nieopisanym chaosem wrażeń, który kiedyś może światło twórczości rozjaśni i uporządkować

miało. Tymczasem wrażenia te chwytali chciwie, gromadząc je sobie, jak składane na przyszłość zapasy...

A musiało ich tam być sporo, kiedy Wicek już z nich potroszę korzystać zaczynał. Kawałkiem kredy na asfalcie chodnika odtwarzał to, co się w jego wyobraźni roilo, nadając mu kształt taki, jakim się w tejże wyobraźni zarysowało. Nie dziw więc, że rysunki Wicka, co chwila nogami przechodniów zacierane, uderzały przedewszystkiem fantastycznością tak linij, jak i rozmiarów. Nieprawdopodobnie krętym zygakiem wily się na nich rzeki, z pośród których wyrastały całe bory akacyj z zadziwiającą wiernością odrysowanych; pod cieniem ich spoczywały lwy mało co od drzew mniejsze i psy, wzrostem lwom się równające, a nad rzeką, za borem, wznosił się dom, od boru wprawdzie wyższy, ale za to podobniutki do tej lub owej z kamienie, od urodzenia Wickowi znanych.

Kształtów i linij miał w pamięci zasób bogaty, choć nie zawsze z prawdą zgodny; ale gra barw i światła, nieprzebrana ich różnorodność i bogactwo całkiem mu były nieznane. Pierwszą z niemi znajomość zawiązywał opiekuncie swojej, Marysi. Ona to matkę, jadającą z bielizną do wody, podsunęła projekt zabrania na wóz Wicka, na czem naturalnie i sama skorzystała, bo Wicek przecież bez niej ruszyć się nie może tak daleko, a ona też matkę pomódz u rzeki potrafi!

Pojechał więc Wicek i po raz pierwszy w życiu znalazł się poza ową bramą, w której ramach oprawiony był dotychczasowy jego widnokrąg; po raz pierwszy i jedyny w życiu rozradował wzrok, wszelkiego piękna chciwy, widokiem otwartej przestrzeni, łąk zielonych, cienistych ogródów i cicho płynącej

bezpłatna, to dla tych, których nie stać na opłaceniu porady, udzielanej przez lekarzy w mieszkaniach.

Z powodu tego artykułu otrzymaliśmy od p. A. S. odpowiedź, polegającą głównie na zaprzeczeniu faktu, jakoby do lecznic zajędzano niekiedy karętami i wyrażającą opinię, że z pomocy lecznic korzysta się zwykle w dolegliwościach pomniejszych, za których usunięciem, podczas obecnej stagnacji, rubla lub więcej płacić niepodobna.

Nie wchodzimy w rozbiór tej argumentacji, zmniejszającej znacznie w oczach naszych znaczenie lecznic i pożytecznego ich wpływu, bo oto sprawa lecznic w ogóle weszła znów na porządek dzienny i prawdopodobnie wywołać będzie musiała bardzo poważną dyskusję, wobec której drobny zarzut, jaki uczyniliśmy — nie lecznicom, lecz tym, którzy je wyyskują — stracić musi naturalnie na znaczeniu.

W tych dniach opuściła prasę broszura p. n. „Lecznice warszawskie”, której autor, dr Ludwik Kadler, dochodzi do wniosku, iż „lecznice, jako nie przynoszące żadnej szczególnej korzyści dla ogółu i nauki, a nadto działające na szkodę stanu lekarskiego, nie mają uzasadnionej racji bytu”. Autor dodaje, że o ile miał sposobność przekonać się, zdanie to podziela nie tylko bardzo wielu poważnych naszych lekarzy, ale nawet bodaj czy nie większość samych lekarzy lecznicowych, że dotychczas nikt publicznie tego przekonania nie wypowiedział, dr Kadler przypisuje to większemu u nas niżby sądzić można „brakowi owej cywilnej, obywatelskiej odwagi głoszenia i czynienia tego samego publicznie, co w głębi duszy naszych myślimy, co wyznajemy i z czem zwieryamy się jedni przed drugimi prywatnie”.

Nie uważamy się za kompetentnych do stawiania w tej kwestji bądź po stronie dra Kadlera, bądź po stronie tych, którzy niewątpliwie z obroną lecznic wystąpią. Kwestja ta wymaga rozważenia wielostronnego, dojrzałego, opartego na cyfrach statystycznych i innych danych, których nie mamy pod ręką, wymaga przytem bliższego obeznania się z ustrojem lecznic i trybem udzielania w nich porad. Nie solidaryzując się przeto z autorem i pozostawiając kwestję otwartą, spełniamy tylko obowiązek dziennikarski, podając tutaj, jako rzecz obchodzącą ogół, zarzuty, na których dr Kadler opiera wyżej przytoczoną a wprost na niekorzyść lecznic wypadającą konkluzję.

Otóż, zdaniem dra Kadlera, lecznice takich, jakie u nas utworzono, nie ma nigdzie w cywilizowanych krajach zachodu, a lekarze nasi nie byli nigdy dla mniej zamożnych tak wymagający i niedostępni, żeby aż zachodziła potrzeba tworzenia oddzielnych instytucji, umożliwiających ludziom niebogatym korzystanie z pomocy lekarskiej.

W lecznicy pomoc ta jest tania, ale też z natury rzeczy musi być powierzchowną i nie może przynieść odpowiedniej korzyści, bo lekarz, mając wielu chorych a mało czasu, śpieszy się i działając w imieniu instytucji, nie znając pacjenta najczęściej nawet z nazwiska, nie odczuwa tak wyraźnie tej odpowiedzialności moralnej, do jakiej poczuwać się musi przy leczeniu na własną rękę.

Obszerny materiał kliniczny, jakim rozporządzają lecznice, udzielające rocznie około stu tysięcy porad, zupełnie ginie dla nauki. Lekarze lecznicowi nie tylko nie dają żadnych spostrzeżeń i sprawozdań ze swych lecznic, ale w ogóle nie prowadzą kontroli chorych, choćby w interesie samej statystyki, a ztąd też i lecznice nie przyczyniają się do wykształcenia specjalistów w takiej mierze, w jakiej tego należałoby żądać.

Publiczność do mniemanej taniości dopłaca stratę czasu na chodzenie do lecznic i wyczekiwanie kolei, a swoją drogą i dr K. przyznaje, iż zdarzają się często chorzy, którzy — jak to było wytknięte w naszym artykule — mogąc odpowiednio wynagrodzić lekarza, szukają porady w lecznicach. Z drugiej strony znajdują się i lekarze, którzy lecznice uważają tylko za „środek ściągania klienteli i rekrutowania jej z lecznic do swoich prywatnych ambulatorjów”, albo środek wygodnej dla siebie i korzystnej reklamy.

Wielką też krzywdę wyrządzili lecznice lekarzom odnośnie do stałych posad lekarskich przy różnych instytucjach, fabrykach itp. Od czasu otworzenia lecznic dają się słyszeć głosy kierowników poważnych instytucji, zatrudniających setki pracowników, iż posady lekarzy przy fabrykach i wszelkiego rodzaju instytucjach są zbyt cenne, gdyż każdy, choć niezamożny, za kilkanaście kopiejek może zasięgnąć rady w lecznicy, a jeśli nie chce ponieść i tego wydatku, to może iść do lecznicy bezpłatnej. Skutkiem tego mnożstwo instytucji u nas nie tylko nie posiada należycie zorganizowanej służby lekarskiej, ale nawet zupełnie nie ma lekarzy.

Oto są główne *gravamina*, ciążące, zdaniem dra Kadlera, na lecznicach warszawskich, które — według opinji autora — powinnyby wystąpić jednocześnie do władzy z wnioskiem, że gotowe są zamknąć swoją działalność pod warunkiem, że na otwieranie nowych lecznic pozwolenia udzielane nie będą.

Czy ogół lekarzy warszawskich lub przynajmniej jego większość podziela te zapatrywania, przekonamy się zapewne niezadługo.

Komitet konkursu dramatycznego imienia „Wojciecha Bogusławskiego”

na posiedzeniu, odbytem w dniu 23-im b. m., przystąpił do przyznania nagród.

Wobec znacznej ilości sztuk, przedstawiających istotną wartość, komitet postanowił, oprócz dwóch nagród ogłoszonych pierwotnie, ustanowić jeszcze trzecią.

Nagrodę pierwszą (rs. 1,000 i ogłoszenie drukiem w oddzielnej książce wraz z życiorysem Wojciecha Bogusławskiego, na rzecz autora) przyznano jednomyślnie sztuce p. t.

„Albert, wójt krakowski”, dramat w 5-iu aktach, a 10-iu obrazach, napisany przez Stanisława Kozłowskiego.

Nagrodę drugą (rs. 500) przyznano sztuce p. t. „Minowski”, komedia w 4-ch aktach, napisana przez p. Tadeusza Zarembe (pseudonim).

Nagrodę trzecią (rs. 250) przyznano sztuce p. t. „Obsaczony”, komedia w 5-iu aktach, napisana przez p. Edwarda Lubowskiego.

Prócz tego uznano, iż następujące sztuki zasługują na szczególne odznaczenie:

„My się kochamy”, komedia w 5-iu aktach, przez p. Edwarda Lubowskiego;

„Neron”, dramat w 5-iu aktach: przez p. Józefa Łubińskiego;

„Larik”, dramat w 5-iu aktach, przez p. Jana Gadęckiego;

„Bogusławski i jego scena”, widowisko w 5-iu aktach, przez Wincentego Rapackiego;

„Lena”, dramat w 4-ch aktach, przez Marię Janieńczyka (pseudonim);

„Zasłepieni”, komedia w 4-ch aktach, przez Michała Bałuckiego.

Rękopisy sztuk nadesłanych na konkurs odebrane będą w administracji *Gazety polskiej*, prócz rękopisów sztuk nagrodzonych i odznaczonych, które zwrócone będą dopiero po ogłoszeniu sprawozdania.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Ministerjum dworu wkrótce ma uleść gruntownej reorganizacji. Trzy oddzielne zarządy ministerjum dworu: gabinet, biuro kontroli i kancelaria ministerjum, połączone zostaną w jedną instytucję pod nazwiskiem: centralny zarząd ministerjum dworu, naczelnikiem którego na prawach ministra będzie mianowany główny kontroler ministerjum dworu sekr. st. Pietrow.

— Dwuznaczne operacje z pożyczkami premjowymi, sprzedawanymi na raty, skłoniły p. oberpolomistrza do ograniczenia istniejących nadużyć. W tym celu zostanie wydelegowaną specjalna komisja, której zadaniem będzie wszechstronne zbadanie prowadzonej manipulacji sprzedaży pożyczek oraz obmyślenie środków, zapobiegających oszustwom i podstępom w granicach, przez prawo przewidzianych.

— Z powodu zamierzonej kanalizacji Starego Miasta wypada przeprowadzić cały szereg robót pomiarowych pod domami i trotuarami na tem też poinformowani o przedsięwziętych robotach, w celu niestawiania przeszkód w wykonaniu takowych prac techników biura kanalizacyjnego.

— Kwestja rozszerzenia ulicy Oboźnej została znów poruszona. Magistrat w przedstawieniu do wyższej władzy dowodzi potrzeby rozszerzenia przynajmniej do 7 saż. Trudności tu, jak zwykle w tych razach, napotykają się ze strony właścicieli, których posesje należy zająć pod rozszerzenie ulicy, a którzy żądają cen znacznie wyższych od ustalonych przez komisję szacunkową. Magistrat oficjalnie odmawia.

— Kupuj, kupuj Jagna! Wydasz parę groszy a chłopak może się do malowania wprawi, o! tak! jak te święte obrazy kiedyś „na farbować” potrafili.

I ruchem ręki wskazywała na rozwieszone nad swem łóżkiem obrazy z taką dumą i szczęściem, jak by tam była „Noc” Correggia lub która z Madon Rafaelowskich.

Tym argumentem ostatecznie przekonana, wyprętała Mikołajka paniczka, który wtedy właśnie wpadł do kuchni, gdzie się papier i farby kupują. Wicek przebywszy długą mękę oczekiwania, doszedł nareszcie do posiadania gorąco pożądanego przedmiotu.

Od tej pory z zapalem zabrał się do malowania. Zasiadłszy przy dziadku we wglębiu bramowego muru, malował z pamięci wszystko, co kiedykolwiek widział, dając niezmiennie za tło kompozycjom swoim szerokie, nieczem nieograniczone przestrzenie powietrzne, po których gonili się obłoki różnej barwy, ale zawsze słońcem obramowane. Raz nawet porwał się na wielką alegoryczną kompozycję. Umiał on już od dawna na pamięć: „Kto się w opiekę” i czystym świeżym głosem wtórował śpiewającemu ją dźwiękowi, teraz przyszło mu na myśl upostaciwić poszczególne psalmy przenosić, które malowniczość swoją musiały dziecka wyobraźnię uderzać. Gdy śpiewał:

W cieniu Twoich skrzydeł zachowa cię wiecznie
Pod jego pióro uleżysz bezpiecznie...
Będiesz bezpiecznie po żmijach gniewliwych
I po padalcach deptań niecierpliwych.

to istotnie widział przed sobą „żmije” owe i „padalce” i skrzydeł pańskich ciekawie nad wędrowcem opuszczał.

(Dokończenie nastąpi)

Oczy dziecka snem jeszcze rozmarzone, otwarły się na tę grę światła i cieni, na ten przepych barw i blasków i utonęły w nim z zachwytem, który z osłupieniem prawie graniczył i nie umiając słowy, westchnieniami się tylko wypowiadał... głębokie, ciężkie, zdawało się, że wzięła pierś rozsada...

— Czego tak wzdychasz, Wicek? — spytała praczka — czy cię boli?

— Ej nie! — żalonym głosem odparł chłopczyk — ino mnie coś tak rozpiera... takie na mnie siły biją...

— Jezu najśłodszy! a to co? zkad? gadał chłopczel!

— Ztanatąd — palcem na niebo ukazując, tłumaczył się Wicek posłusznie — od tych *ogniów* co się na niebie palą... idzie tak na mnie... idzie... jak w kościele!

I z głębi piersi wielkiem wzruszeniem wezbranej wybiegła uroczysta podzięką pieśń, którą nad wszystkie śpiewać lubiał dziad ślepy:

„Czego chcesz od nas, Panie, za twe hojne dary?”

III.

Nazajutrz po tej wycieczce Wicek był cały dzień jak senny, nieswój, mileczący i smutny. Matka, Marysia, nawet najzaufańszy powiernik, dziad z pod bramy, nie z niego wydobyć nie mogli, choć wszystko troje dopytywali troskliwie. Aż wreszcie po paru dniach oswiałego milczenia przyznał się dziadowi w tajemnicy, że chciałby mieć trochę czystego papieru i „takie kolory różne, co się niemi obrazki maluje”.

— I dopiero będę malował! zobaczycie! wszystko... wszystko, co mi ino po głowie chodzi, wszystko, czegom się tak nad wodą napatrzył.

Pomysł ten i zachęcenie były już postępowaniem na drodze artystycznego rozwoju, a zawdzięczał je Wicek pierwszemu swemu zetknięciu z żywą przyrodą. Nie jednak o tem nie wiedział i trudno jest brać mu to

za złe, kiedy mędrsi i starsi od niego rzadko zastanawiają się nad wpływem, jaki na nas wywiera przyroda. A przecież to ona czarami swymi pierwsza budzi w duszy dziecka bezwiedne piękna poczucie; ona sielankom młodości tła precyzyjnego użycza, a wyobraźni jej poletom świat cudów swoich na oścież otwiera; ona to tajemnie swoich bezmiarem umysł męski żądzą wiedzy zapładnia; ona wreszcie prawem przemiany żywotów starcowi zagrobowe przedłużenie bytu przyrzeka. Najtkliwsza z matek i razem z mistrzyni najmędrsza, jest jeszcze czarodziejką wszechmocną, jest kochanką do siwego włosa niezapomnianą... jeśli jest ojczyściego kraju przyrodą!

I w duszy też biedactwa tego ona rozbudziła twórczości pragnienie, ona pomysłem jego wyobraźni za tło przepychy swoje rzuciła.

Mikołajka, posłyszawszy o żądaniu swego chłopaczka, zafrasowała się srodze. Nie przestraszał ją wydatek, broń Boże! ostatnią z siebie szmatę byłaby oddała dla Wicka, ale nie wiedziała gdzie się takie rzeczy kupują i w ogóle nie była też pewną, czy dziecku jej przyda się na co zabawka, którą dotąd tylko u „pańskich” dzieci widywała. Poszła tedy po rozum do głowy, a po radę do opiekunek-kucharek. Powszechne było zdanie, że Wicek sam nie wie co już wymyślić z rozpusty. Psujcie go, psujcie Mikołajko — tonem wyższości wyrokowały doświadczone ogniwą próbą kuchni niewiasty — nie nie robi, cały dzień siedzi przy ślepym...

— A cóż on robić może? — bolesną skargą prze-rwała Mikołajka...

— No, zrobiłby co prawda niewiele; ale zawsze... na co mu w głowie przewracać?

Jedna tylko pani Maciejowa, szczerze matce i dziecku przychylna, a zdrowym chłopskim rozumem obdarzona, odpowiedziała bez wahania:

ruje już około 88,000 rs. za potrzebne pod ulicę grunta, właściciele zaś żądają ceny wyższej blisko o 13 tysięcy rubli. W tym stanie rzeczy zarząd miejski zdecydował się nabyć potrzebne mu posesje przez wywłaszczenie. Na cel ten magistrat zamierza użyć funduszy zapasowych, pozostających w depozycie warszawskiego kantoru banku państwa. Należy się spodziewać, że rozszerzenie ulicy Oboźnej, tak pożądanego dla wygody w komunikacji i mającego na celu odtworzenie miasta i pożytek dla mieszkańców tej okolicy, zyska przychylną decyzję, sadzimy nawet, że właściciele posesyj, którzy w drodze wywłaszczenia nie odniosą większych korzyści, lepiejby zrobili, ustępując dobrowolnie potrzebne grunta, co przyspieszyłoby tak pożądanego dla miasta udogodnienie.

W dniu 16-ym b. m. odbyło się ciągnięcie amortyzacyjne czteroprocentowych biletów bankowych (metalików) 3-ej i 5-ej emisji, (nie pożyczki premijowej, jak przez pomyłkę wczoraj podaliśmy). Bilety umorzone będą spłacane od d. 13-go sierpnia r. b.

Warszawska izba skarbową zawiadamia wszystkich handlujących i przemysłowców gubernji warszawskiej i m. Warszawy, którzy wykupili świadectwa i bilety dla swoich zakładów po d. 13-ym stycznia r. b., że ulegną karom pieniężnym za niezapłacone w czasie właściwym w te dowody.

Dnia 17-go marca odbędzie się w tutejszym magistracie licytacja na urządzenie zabaw ludowych podczas świąt wielkanocnych w Warszawie, w ciągu lat trzech, tj. w r. 1887-ym, 1888-ym i 1889-ym, od 749 rs. rocznie.

W dniu jutrzejszym odbywać się będzie w tatarsalu warszawskim licytacja rozmaitego gatunku koni.

Pojutrze, dnia 26-go b. m., odbędzie się w tutejszym Towarzystwie lekarskim posiedzenie biologiczne. Na zebraniu wystąpią z pracami: profesor dr Szokalski, dr Majkowski i dr Polak.

Z teatru i muzyki.
W jutrzejszem przedstawieniu mozartowskiego „Wesela Figara” debiutować będzie po raz drugi panna Zofia Piłcówna w roli Cherubina.

Panna P. śpiewać ma w przyszłym tygodniu tytułową partę w „Carmenie” Bizeta.

W piątek w teatrze Wielkim „Chata za wsią”, w sobotę „Gioconda”.

Zapowiedziane na piątek pierwsze przedstawienie w teatrze Małym krotchwilii „Porucznik Szykowski”, odbędzie się z powodu zmian zaszytych w repertuarze dopiero w sobotę.

Panna Justyna Machwiczówna udać się ma niebawem do Krakowa, celem wystąpienia tamże z koncertem.

Artystka zamierza następnie odwiedzić Lwów, gdzie da się usłyszeć kilkakrotnie w tamtejszej operze.

Wieczór czwartkowy.
Jutro wieczór odbędzie się w sali resursy obywatelskiej zwykła zabawa czwartkowa.

Ostatni wieczór czwartkowy w tym karnawale przypada dnia 4-go marca.

Odlóżona zabawa.
Zapowiedziana na wczorajszy wieczór zabawa na lodzie w Saskim ogrodzie odlóżona została do czwartku.

Odroczenie nastąpiło ze względów, iż podobną zabawę z celem dobroczynnym urządził wczoraj Yacht-klub na stawie łazienkowskim.

Prawa cudzoziemców.
Uczony dalmata, Włodzimierz Pappafava, pracuje obecnie nad rozpatrzeniem praw cudzoziemców w całym świecie.

W rozprawie pomienionej ma być obszernie traktowana kwestja ta wedle przepisów obowiązujących, nie zaś w związku z kodeksem francuskim i prawodawstwem późniejszym.

P. Włodzimierz Pappafava wystosował okólnik do pisarzy-prawników naszych, prosząc o nadsyłanie sobie materiałów miejscowych i całkowitych traktatów.

Dyskusja, wywołana obecnie przez ks. Bismarka, wejdzie do tekstu rozprawy.

Znany autor przysłał nam okólnik zobowiązując, abyśmy o jego życzeniu szerszy ogół czytelników zawiadomili.

Nowe przedsiębiorstwo.
Jeden z obywateli naszego miasta powziął myśl założenia tu na miejscu agencji komisowej produktów wiejskich, celem wytworzenia konkurencji licznym przekupniom przy ich nabywaniu.

Przedsiębiorstwo podobne rzeczenie prowadzone, mogłoby być korzystnym zarówno dla samego przedsiębiorcy jak dla producentów, którzy obecnie spo-

tykają niemało trudu w korzystnym zbyciu swoich produktów.

== Niepraktyczna wskazówka.

Koń ma cztery nogi a potknie się, mówi przysłowie, nie dziw więc, że zdarza się czasami naszemu autorowi „wskazówek praktycznych” podać wskazówkę niepraktyczną.

Taką wskazówką była przed niedawnym czasem, rada oczyszczania mydłem i wodą starych obrazów.

Artysta-malarz, restaurator obrazów pan P. K., zwraca uwagę naszą, że używając wskazanego środka można obrazy uszkodzić, gdyż czysta woda i mydło nie tylko zmywają niekiedy farbę, ale nawet przy ostrożnem zastosowaniu, wsiąkają w obraz z czasem i stopniowo zmieniają koloryt, mydło zaś dostawszy się w popękania podnosi farbę z gruntem i odkleja ją od płótna, a nadto utrudnia przytwierdzenie jej następne, gdyż gdzie jest mydło żadne kleje nie działają.

== Ogród Krasieńskich.

Kiedyś przed paru dziesiątkami lat ogród Krasieńskich wraz z przylegającym do niego ogródkiem Dekerta, gdzie pijano wody mineralne, stanowił modne miejsce spacerowe, w którym zbierała się śmietanka warszawskiego towarzystwa.

Z biegiem czasu ogród ten poszedł w zaniechanie, a zresztą i publiczność w nim się zmieniła.

W budżecie miejskim figurowały coraz większe sumy na upiększanie ogrodu Saskiego, tamten zaś ciągle był traktowany po macoszemu.

Dopiero w tym roku ma nastąpić zmiana na lepsze. Zaraz więc z nastąpieniem wiosny projektuje się urządzić w ogrodzie Krasieńskich gazony kwiatowe, a trawniki celem ochrony od zdeptania, zostaną okolone barierkami.

Nadto dla utrzymania wewnętrznego porządku wydane będą przepisy policyjne takie same, jakie obowiązują dla ogrodu Saskiego.

Niewolno więc będzie wpuszczać ludzi z ciężarami, żebraków i w ogóle indywiduów nieporządnie ubranych.

Prócz tego w środku ogrodu ma się znajdować dozorca policyjny, czuwający nad niedopuszczaniem narad handlarzy, tworzących zwykle w ogrodzie Krasieńskich istną giełdę.

Dzięki tylko takiej opiece Warszawie może przybyć drugi „letni salon”, dotychczas bowiem był to śmietnik z pozorami ogrodu.

== Mięso z Ameryki.

W Nowym Orleanie powstała fabryka konserw mięsnych, założona przez Filipa Markiewicza.

Próbki produktów swoich właściciel przysłał do Warszawy z zapytaniem, czy może liczyć na zbyt miejscowy.

== Z żeglugi parowej.

Inspekcja rzeczna wystawiła na sprzedaż statek parowy „Wisła”.

Parowiec ten zamierza podobno nabyć jedno z tutejszych towarzystw żeglugi parowej dla powiększenia liczby holowników.

== Dla jaroszków.

Jeden z promotorów „jarstwa” sprowadził do Warszawy kilka balowych ubiorów, w których jarosze zamierzają wystąpić na tomboli artystycznej.

Ubiory te w stylu „piastowskim” (tak przynajmniej zostały nazwane przez jaroszków) składają się z obcisłych kaftanów, pasów, ściśle przylegającego do ciała trykotu, oraz obuwia wyrobionego z welny. Całość uzupełnia kapelusz o wywiniętych szerokich skrzydłach, noszony na tyle głowy...

Odzież ta ma być użyta przez jaroszków głównie celem zaprezentowania jej profanom.

Czy kogo zachwyci elegancją i wdziękiem, wątpimy.

== Olbrzymia scheda.

W dziennikach galicyjskich pojawiła się znowu wiadomość o olbrzymim spadku amerykańskim, który w podziale ma się dostać rodzinom polskim.

Zbogaconym w Ameryce spadkodawcą ma być Wojciech Kuczewski, bratanek Józefa, łowczego Królestwa Polskiego, zmarły bezdzietnie i beztestamentowo w Waszyngtonie w r. 1851-ym.

Dlaczego dopiero teraz wiadomość o tym spadku, wynoszącym 40 milionów dolarów, (!) dochodzi do Europy, korespondent nowojorski *Dz. polskiego* nie wyjaśnia i to właśnie całą sprawę czyni w oczach naszych wielce problematyczną.

Nie wspominaliśmy też o niej i bylibyśmy przemilczeli, aby domniemanych spadkobierców nie narażać na przykry a nieraz i z kosztami połączony zawód, proszeni jednak jesteśmy o podanie tej wiadomości przez jednego z bliższych krewnych zmarłego milionera, który pragnie w imieniu wszystkich sukcesorów starać się o wywindykowanie tego spadku.

Ktoby zatem uważał, iż ma prawo do udziału w sukcesji po Wojciechu Kuczewskim, może się odnieść do p. Władysława Kostro, sekretarza banku hipotecznego we Lwowie.

Zyczący domniemanym spadkobiercom, którzy należą do rodzin Kuczewskich, Poletyłów, Duninów, Kostrów, Turkullów, Cieszkowskich, Szydłowskich, Stadnickich, Wojciechowskich, Gumowskich i wielu innych, ażeby sceptycyzm, z jakim się zapatrujemy na całą tę sukcesję, okazał się bezzasadnym.

== Kosztowny kotyljon.

W dniu onegdajszym u państwa M. przy ulicy Granicznej, odbywała się zabawa tańcząca, na którą sprowadzono drogą telegraficzną z Paryża specjalne przybory kotyljonowe.

Kotyljon ten kosztował 300 rs., a zawierał ubiory uszyte z jedwabnej cienkiej materji, które po ukończeniu zabawy straciły wszelką wartość.

Mamy widać na zbytki!

== Potworki.

Do jednego z tutejszych weterynarzy włościanin z pod Czerniakowa, Wujek, przywiózł dwa koty zrosnięte plecami.

Potworki będą zakonserwowane i umieszczone w muzeum uniwersyteckim.

== Na poczekaniu.

Otrzymujemy z miasta następującą korespondencję: W dniu 21-ym b. m. służąca El. W. znalazła na rogu ulicy Dzikiej i Nowolipek sporą paczkę banknotów i weszła z nią do domu, w którym służy.

Tuż za nią wszedł do sieni jakiś nieznajomy i zażądał zwrotu znalezionych pieniędzy, twierdząc, że są jego własnością, a gdy El. W. bez namysłu oddała mu paczkę, oddał się pośpiesznie.

Tym sposobem zgubiona kwota stała się łupem jakiegoś śmiałego oszusta, który umiał na poczekaniu skorzystać ze sposobności.

== Złodziej w piwnicy.

Nocy dzisiejszej, do piwnicy domu nr 27 na Senatorskiej, dostał się złodziej pobytowy Aleksander Tymiański.

Znalazłszy butelki z winem, nie mogąc widocznie wszystkiego zabrać z sobą, na miejscu pozostawił.

Wino było mocne i złodziej ani się spostrzegł, kiedy strażnik przytomność.

Śpiącego łotra zaskoczył rano stróż domu. Obudzony Tymiański jeszcze nie zdążył wytrzeźwieć i mocno pijanego odprowadzono do aresztu.

== Na uczynku.

W dniu wczorajszym na Żabiej pod nrem 5-ym do sklepu z towarami łociovemi przysłała jakaś dama i oglądając rozmaite materje, targowała się bardzo długo, w rezultacie jednak nie kupiła.

Subjekt przy wyjściu damy zauważył brak kilku łokci aksamitu, wartości około 50 rs.

Zmieszana damę prosiła o wejście do sklepu i pod okryciem znalazła skradziony aksamit.

Pomimo prośb i błagań, złodziejkę aresztowano.

Poznało w niej Joannę Kurowską, która za kradzież sklepowe dwukrotnie była już karana.

== Kradzieże.

Na Senatorskiej pod nrem 6, w mieszkaniu p. Mireckiego została spełniona kradzież garderoby i rozmaitych przedmiotów; jednego złodzieja, lecz bez łupu, z tym bowiem drugim umknął, stróż domu w bramie przytrzymał. Z piwnicy kuchni taniej na Podwalu pod nrem 20 skradziono za kilkadziesiąt rubli rozmaitych artykułów spożywczych.—Na Piekarskiej pod nrem 3, z mieszkania K. Głogowskiej, skradziono srebro stołowe.—Na Muranowskiej pod nrem 84, Izraelowi Łopacie skradzione zostały klejnoty, wartości paruset rubli.

== Napad.

Wczorajszego wieczoru pani Wanda Kozłowska, przybywszy o godzinie w pół do 11-ej wieczorem koleją nadwisląską, nie znalazła żadnej drożki wolnej.

Zdecydowała się więc zostawić pakunek na dworcu i piechotą podążyć do miasta.

W tej przykryj wędrowce, w pobliżu Bonifraterskiej, na panią K. napadło trzech łotrów.

Prerażona kobieta nie zdążyła zawołać o pomoc, jeden bowiem z napastników zakneblował jej usta.

Rabusię ścignęli z p. K. futro, kaftanik, a nawet suknię, w kieszeni której znajdował się pugilares zawierający 300 rs. gotowizną.

Cała ta operacja nie trwała dłużej nad trzy minuty. Kiedy pani K. ujrzała się oswobodzoną i zawołała o pomoc, rabusię z łupem byli już daleko.

Śledztwo zostało zarządzone i kilka podejrzanych indywiduów aresztowano.

== Z ulicy.

W dniu wczorajszym na Szpitalnej z samek wypadł trzyletni Józef Szczygłowski.

Biedne dziecko poniosło ciężkie obrażenia i życiu jego grozi niebezpieczeństwo.

== Szalony wyścig.

W dniu wczorajszym za rogatkami żabkowskiemi trzech włościan powożących bosemi sankami i będących widocznie pod dobrą datą, urządziło szalony wyścig.

Następstwem tej jazdy było rozbicie się koni. Jedne sanki rozbiły się w kawałki, a powożący odrzucony daleko, boleśnie się potłukł.

Wóznicą drugich sanki, Wiktor Milczarski, gorzej wyszedł, albowiem wyrzucony z sani uderzył głowę o kamień.

Otrzymał rana jest tak ciężka, iż życiu Milczarskiego grozi niebezpieczeństwo.

== Zaczadzenie.

Nocy wczorajszej na Solcu pod nrem 76 zagorzeli Konrad Buczyński i Jan Felczerski, robotnicy fabryczni.

Obaj zostali uratowani, Felczerskiemu jednak grozi niebezpieczeństwo.

= Na książki.

Zebranie gminne w miasteczku Parysowie, w powiecie garwolińskim, przeznaczyło tego roku 20 rs. na kupno książek i gazet ludowych.

Pisma te kolejno będą udzielane do czytania wszystkim mieszkańcom.

W tejże miejscowości utworzona została za staraniem proboszcza i organisty drużyna śpiewaków i śpiewaczek, którzy występują na chórze w czasie nabożeństw w dni świąteczne.

= Upadek.

Produkcja krochmalu w gubernji lubelskiej zaczyna w ostatnich czasach upadać, a to z powodu braku zbytu i konkurencji z wyrobami zagranicznymi.

W ostatnich latach upadło kilka fabryk krochmalu: w Lublinie, oraz w powiatach chełmskim, kraśnostawskim i zamojskim.

Obecnie istnieją w całej gubernji tylko cztery fabryki krochmalu, produkujące ogółem rocznie za 47,000 rs.

= Poszukiwanie węgla.

W okolicy stacji kolei wiedeńskiej Rokiciny odrywają się kosztem pewnego właściciela pobliskiego majątku poszukiwania węgla kamiennego.

Poszukiwania, dotąd bez rezultatu, odbywają się wskutek twierdzenia jednego z górników, iż tamże powinny się znajdować pokłady węgla kamiennego.

= Tramwaje i kolej elektryczna.

Pewien przedsiębiorca berliński, jak donosi *Dziennik Łódzki*, zamierza starać się o urządzenie w Łodzi kolei elektrycznej, zamiast tramwajów.

Przedsiębiorca oblicza, iż przy 60-ciu wagonach kosztu urządzenia tramwajów wyniosą 635,000 marek, zaś kolej elektryczna dla tego samego ruchu kosztować będzie 680,000 m.

Utrzymanie tramwajów pociągnie kosztu 500,000 marek rocznie, zaś kolej elektryczna tylko 258,000 marek.

= Konina.

W Łodzi powstała garkuchnia, w której potrawy przyrządzane są z koniny.

Porcja mięsa końskiego z chlebem kosztuje tylko 10 groszy.

Kuchnię tę odwiedza sporo biedaków.

ZE ŚWIATA.

× Z Krakowa donoszą nam d. 23-go b. m.: Matejce po usunięciu projektów na pomnik Mickiewicza oddana została do użytku sala w Sukiennicach, zwana Langierówką, w której mistrz ostatecznie wykończył wspinały obraz „Joanna d'Arc”.—Stanisław Jastrzębiec Brigant, b. oficer w r. 1848-ym, a następnie w r. 1863-im długoletni emigrant, a w końcu urzędnik przy magistracie krakowskim, zmarł onegdaj w Krakowie w 67-ym roku życia.—W niedzielę odbędzie się ogólne zgromadzenie członków Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych w Krakowie. Na zgromadzeniu tem, obok odczytania sprawozdania dyrekcji z zarządu funduszami, nastąpi publiczne losowanie dzieł sztuki.—Znaczna i bardzo poważna część obywatelstwa tutejszego podpisała dziś szczegółowo umotywowaną petycję w sprawie niedzielnego spoczynku i święcenia niedzieli. Petenci żądają, aby rada państwa przez stosowną rezolucję albo osobny wniosek to sprawiła, żeby w dni niedzielne, w czasie kościelnego nabożeństwa, proceder i handel, stosownie do miejscowych stosunków, całkiem był zakazany i żeby tylko bezwzględne, konieczne wyjątki były dozwolone.

× Bibliję z XI-go wieku obecni jej właściciele, księża misjonarze krakowscy, zamierzają odprzedać rządowi lub krajowi. Cenny ten zabytek miał być niegdyś przekazany testamentem przez jakiegoś księdza z Warszawy na koszt restauracji kościoła misjonarskiego w Krakowie.

× Na wystawie antwerpskiej, odbytej w r. z., jak widzimy z nadesłanej urzędowej listy nagród, ziomek nasz, p. Nowicki, inżynier, otrzymał jako współpracownik Instytutu narodowego geograficznego, medal srebrny w oddziale map i przyrządów geograficznych i kosmograficznych.

× Stara bajka o zabijaniu chrześcijan przez żydów w celach rytualnych nie wygasła dotąd. Była ona znów w tych dniach powodem nieporządków ulicznych w miasteczku morawskim, w Przerowie. Służyła tam u jakiegoś Pollaka, nauczyciela wyznania mojżeszowego, dziewczyna chrześcijańska, która uciekla od swoich chlebodawców, nie uprzedziwszy ich o tem poprzednio. Matka służącej, dowiedziawszy się o zniknięciu córki, przybiegła do miasta i oświadczyła, że córka jej nie uciekla, lecz że ją zamordowano w celach rytualnych. Powstało ztąd zbiegowisko, któreby się było skończyło niedobrze dla Pollaków, gdyby nie energiczna interwencja policji.

× Podarki ślubne arcyksiężniczki Marji Teresy, córki Karola Salvatora, wychodzącej za arcyksięcia Ka-

rola Stefana, wystawiono od d. 21-go b. m. w pałacu rodziców panny młodej, w Wiedniu. Podarki te dzielią się na trzy kategorie, na: kosztowności, bieliznę i suknie. Są to wszystko prezenta członków domu habsburskiego i dygnitarzy dworskich.

× Wiedeński malarz, Józef Aigner, radca miejski, powiesił się d. 19-go b. m. w willi swojej, w Pötzleindorf, w 68-ym roku życia. Aigner urodził się w r. 1818-ym i należał do ludzi zamożnych. Nikt nie zna powodu jego samobójstwa.

× Franciszek Liszt, znajdujący się obecnie w Budapeszcie, pracuje nad większym dziełem muzycznym, którego tytuł i treść ukrywa starannie przed swoimi przyjaciółmi. Po ukończeniu owego dzieła, co nastąpi w połowie marca, udaje się sędziwy maestro do Paryża, a ztamtąd do Londynu.

× Książę Grzegorz Ypsilanti, poseł grecki przy dworze wiedeńskim, umarł d. 20-go b. m. w domu swojej siostry w Paryżu, w 51-ym roku swojego życia. Był on od r. 1862-go żonaty z Heleną baronówną Simon von Sina, z której zostawił dwóch synów i dwie córki. Najstarsza z córek, księżniczka Charikleja, zaślubiła ks. Filipa Hohennehe.

× Powszechna wystawa paryska, projektowana na r. 1889-ty, która ma być zarazem rocznicą francuskiej rewolucji, nie zabezpieczyła sobie dotąd współudziału głównych mocarstw europejskich. Korespondent *Figara*, znany p. Piotr Giffard, wysłany przez redakcję do ambasad obcych państw w Paryżu w celu zbadania u disposobienia ich, nie mógł się niczego stanowczego dowiedzieć. We wszystkich ambasadach odpowiadano mu ogólnikami, nie mówiącami nie, powołując się na zachowanie innych państw.

× Pułkownik angielski Syvelmey wynalazł nowy cement, zwany „copissą”, który ma łączyć nierozdzielnie wszelkie przedmioty, cegłę z cegłą, kamień ze szkłem i t. d. Próby wypadły korzystnie. Zlepiono za pomocą owej „copissy” dwie butelki i rzucano je w powietrze. Butelki spadając rozpadały się w kawałki, lecz cement nie rozluźniał się.

× Wartość drzewa wiśniowego. Przy powiększeniu dworca w Niederlahnstein musiał zarząd kolei zakupić kawałek gruntu, na którym znajdowało się drzewo wiśniowe. Właściciel tego drzewka żądał za nie 3,600 marek, dowiódłszy, że dochód z niego wynosi procent od tej sumy. Po długich certacjach zapłacono mu 2,400 marek.

× W dniu 2-m lutego w kościele św. Aleksandra, pobłogosławiony został związek małżeński przez Jks. F. Kaczyńskiego pomiędzy panem Aleksandrem Surowieckim, obywatelem ziemskim, a panną Bronisławą Majewską, córką dyrektora Inst. gimnastycznego. Szczęść Boże młodej a dobranej parze. (249)

× W sobotę, dnia 20-go b. m. i r. o godzinie 6 i pół wieczorem w kościele katedralnym św. Jana w Warszawie, pobłogosławiony został przez ks. kanonika L. Czajewicza, związek małżeński pomiędzy panem Aleksandrem Wysockim a panną Teresą, córką Juliana i Aleksandry z Kuszlów małżonków Czarnowskich. (250)

Nekrologja.

× Ś. p. Teofil Gniewiewski, urzędnik warszawskiej komory składowej, po długiej słabości, zakończył życie dnia 22-go lutego 1886 roku, w wieku lat 56. Wyprowadzenie zwłok nastąpi w dniu 25-ym lutego, to jest we czwartek, o godzinie 4-iej po południu, z kościoła Wszystkich Świętych na Grzybowie, na cmentarz powązkowski, w dniu zaś następnym, to jest w piątek, o godzinie 10-iej zrana odprowadzone zostanie w tymże kościele żałobne nabożeństwo, na które pogrążona w smutku żona z rodziną zmarłego zaprasza krewnych, kolegów i przyjaciół. —731—

× Ś. p. Antoni Czerkiewicz, b. komisarz do spraw włościańskich powiatu stopnickiego, kawaler orderów św. Stanisława i św. Anny klasy 2-iej, po długiej i ciężkiej chorobie, w dniu 21 lutego r. b., przeniósł się do wieczności, przeżywszy lat 45. W głębokim żalu pozostała żona z synami zaprasza krewnych, przyjaciół, znajomych i kolegów na żałobne nabożeństwo w dniach 24 i 25 b. m., to jest jutro, we czwartek, o godzinie 11-iej zrana, w kościele św. Krzyża, oraz na wyprowadzenie zwłok w dniu 25 b. m., we czwartek, zaraz po skończonem nabożeństwie, na cmentarz powązkowski. —732—

× Ś. p. Zosia Urbanska, córka Paulina i Joanny z Huhnów, przeżywszy lat 3, dnia 23-go lutego 1886-go roku zakończyła życie. Stroskani rodzice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok we czwartek, tj. dnia 25-go lutego, z kościoła św. Aleksandra, o godzinie 2-iej po południu, na cmentarz powązkowski odbyć się mające. —732—

× Ś. p. Józio Masłowski, synek Teodora i Marji z Savarych, zmarł dnia 23-go lutego 1866 roku, przeżywszy rok i miesiąc dwa. Pogrążeni w smutku rodzice zapraszają życzliwych na wyprowadzenie zwłok z kościoła Wszystkich Świętych na Grzybowie, we czwartek, o godzinie 10-iej rano odbyć się mające. —731—

× Wyprowadzenie zwłok ś. p. Helenki Głębockiej z Powązek nastąpi we czwartek, o godzinie 2-iej po południu z kościoła św. Krzyża. —741—

× Ś. p. Aleksander Kamiński, artysta-malarz, akademik Cesarskiej akademii sztuk pięknych, radca honorowy b. profesor szkoły rysunkowej w Warszawie, przeżywszy lat 63, w dniu 23 lutego r. b. zmarł w mieście Włocławku. Pozostali w smutku żona, syn i córka zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na pochowanie zwłok, odbyć się mające we czwartek o godzinie 2-iej po południu, w grobie rodzinnym na miejscowym cmentarzu. —742—

× Ś. p. Albina z Chorinów Ilińska, wdowa po naczelniku straży ziemskiej, zasnąła w Bogu po długich cierpieniach, opatrzona św. sakramentami, w dniu 22-im lutego 1886-go roku w mieście Węgrowie. Stroskana matka dzieląc się swą boleścią, zawiadamia życzliwych i przyjaciół zmarłej. —743—

× W dniu 25 b. m., tj. we czwartek, o godzinie 9-iej pół zrana, odbędzie się żałobne nabożeństwo jako w 2-iej rocznicę śmierci ś. p. Marji Bogackiej, w kościele św. Aleksandra, na które pozostała matka z córką zapraszają życzliwych. —743—

× We czwartek, tj. dnia 25-go lutego, jako w wigilię siódmej rocznicy śmierci ś. p. Franciszka Tegazzo, artysty-malarza, odbędzie się msza święta w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, o godzinie 10-iej zrana, na którą pozostała wdowa z córkami zaprasza krewnych i przyjaciół. —744—

× W dniu 25-ym b. m., tj. we czwartek, za spokój duszy ś. p. Józefa z Iwańskich Rutkowskiej odprowadzone będzie żałobne nabożeństwo o godzinie 10-iej zrana, w kościele na Powązkach. —744—

× W dniu 25-ym lutego, w wilę imienin świętej i drogich pamięci Aleksandra Łysyńskiego, rzeczywistego radcy stanu, b. członka senatu, odbędzie się za spokój jego duszy nabożeństwo żałobne w kościele Narodzenia N. Maryi Panny na Lesznie, o godzinie 11-iej zrana, przed wielkim ołtarzem, zaś w sam dzień imienin, w piątek, o godzinie 6 i pół zrana, w kaplicy Matki Boskiej Bolesnej, na które to nabożeństwa osierocona córka wraz z mężem zapraszają krewnych, przyjaciół, kolegów i znajomych zmarłego. —745—

× W piątą rocznicę, w kościele św. Aleksandra, dnia 25 b. m., to jest we czwartek, o godzinie 10-iej i pół zrana, odbędzie się żałobne nabożeństwo za ś. p. Aniele Żarnowską, córkę Zofji z Czosnowskich i Antoniego Żarnowskiego, oraz ś. p. Poliksenę Czosnowską, córkę Anieli Sokołowskiej i Benedykta Colonna-Czosnowskiego. —745—

Z Cesarstwa.

W swoim przeglądzie politycznym *Now. wr.* zwraca uwagę na to, że główne dowództwo nad eskadrami angielską, przeznaczoną do czuwania nad Grecją, obejmie bliski krewny greckiej pary królewskiej, książę Edyuburski, i w fakcie tym widzi pewnego rodzaju gwarancję, że Grecja nie zechce prowadzić dalej swojej wojowniczej przeciw Turcji polityki i nie doprowadzi rzeczy do ostateczności. „Ale tego nie dość—powiada petersburski dziennik—nie odepniemy to jeszcze wypadkom bałkańskim ich przynębiające, co groźnego charakteru. Niepocieszające zwłoki w pokojowych układach w Bukareszcie i przewrót, jaka zaszła w załatwieniu kwestji bułgarsko-rumelijskiej, nie zapowiadają nie dobrego. Czyż dyplomacja europejska nie ma środków położenia ręki na wszystkim tym zwłokom? Wszak na to, żeby przygotować nowy projekt turecko-bułgarskiej ugody, przerobiony odpowiednio do wymagań Rosji, dość jest dwóch lub trzech dni, a sposób postępowania delegatów serbskich w Bukareszcie daje mocarstwom wszelkie prawo domagać się od króla Milana, aby polecił p. Mijatowiczowi odłożyć na bok niedorzeczną drażliwość, przez którą dyplomata ten prowadził spór o to, czy piśmienne propozycje Serbji i Bułgarii mają być przedstawione jednocześnie lub nie. Czas upływa na takich formalnościach, a tymczasem do terminu rozejmu pozostaje wszystkich czterdzieści dni. Jeżeli król Milan dotąd nie może pogodzić się z myślą rozstania się z austrofilskim ministerjum Garaszanina, to trzeba mu przedstawić możliwe następstwa takiego niezdecydowania, przypomnieć o proklamacji ks. Piotra Karadźordzewicza, o znaczeniu niechęci Gladstona dla projektów rozszerzenia wpływu austro-węgierskiego na półwyspie bałkańskim i o niemniej znanem zapatrywaniu się rządu rosyjskiego na walkę serbsko-bułgarską. Równie dobrze można zażądać od Porty natychmiastowego przedstawienia nowego projektu ugody bułgarsko-tureckiej. Zdaje się, że możnaby odrzucić na jakiś czas na bok przestarzałe tradycje dyplomatycznej grzeczności i cierpliwości, gdyż zanadto już widocznie nadużywają ich bez żadnego skrupułu w Belgradzie i w Sofji, zarówno jak w Atenach i w Konstantynopolu.”

Niedawno *Kreuzzeitung* wystąpiła przeciw *Mosk. wiedz.*, zarzucając temu ostatniemu piśmu, że zanadto się daje unosić idei nadmiernej centralizacji, która wszędzie ma budzić niezadowolenie. *Mosk. wiedz.*

wzięły żywo do serca ten zarzut i wystosowały odpowiedź, w której między innymi czytamy: „Wszystkim wiadomo, że ani dawnymi czasy, ani też w ostatnich czasach Mosk. wied. nie propagowały idei wzmocnionej centralizacji, tak jak też i w ogóle w Rosji nie było mowy o żadnym wzmacnianiu centralizacji. Była tylko mowa o położeniu tamy germanizacji ludności łotyskiej i estońskiej w guberniach nadbałtyckich i o tem, ażeby te gubernie wchodziły w skład Cesarstwa rosyjskiego, istotnie były jego częścią i znajdowały się rzeczywiście pod rządem rosyjskim. Oto wszystko—a o niczem więcej ostatecznie nie było mowy. Berliński dziennik proponuje Rosji to właśnie, czego stronnictwo *Kreuzzeitung* nie dopuszcza w Prusach. Wychodzi na to, że w kraju przywilaśnickim należy utrzymać jego odrębność i polską agitację rewolucyjną, podczas kiedy Prusy będą wydawały miliony na germanizowanie Poznańskiego, Prus wschodnich i Śląska. Krajowi nadbałtyckiemu, a zwłaszcza Kurlandji, o którą głównie prasa niemiecka w ostatnich czasach troska się z nadzwyczajną czułością, należy pozostawić wszelkie lokalne odrębności, nie wyłączając obowiązku posługiwania się językiem niemieckim nawet w korespondencji z władzami rosyjskimi—a to w tym samym czasie kiedy w Poznaniu przedsięwzięta jest ekspropiacja polskich właścicieli ziemskich.” Zacytowałszy ustęp powyższy, *Now. wr.* ze zdziwieniem powiada, że sądzićby można, iż Mosk. wied. po raz pierwszy dowiadują się o tem, że w Berlinie mają dwie miary: jedną dla siebie, drugą dla Rosji. Zdziwienie Mosk. wied. jest tak wielkie, że zapytują się, czy artykuł *Kreuzzeitung* nie jest czasem pisany w Petersburgu albo w Rydze. „Najciekawszem, mówią Mosk. wied., i najzabawniejszem zarazem jest to, że zacięty socjalista Liebknecht, uważany w Niemczech za jednego z przywódców zdradzieckiej partji, wyrzucił w parlamencie ks. Bismarkowi, dlaczego nie występuje w obronie Niemców nadbałtyckich uciskanych przez Rosję. Liebknecht socjalista pragnąłby wypowiedzieć Rosji wojnę w obronie feodalnych porządków, panujących na naszych nadbałtyckich kresach.”

Z ostatniej chwili.

Motywa projektu pruskiego o wprowadzeniu w Niemczech monopolu wódeczanego obliczają wysokość wynagrodzenia producentów wódki przez państwo na 540 milionów marek; ogólny jednorazowy wydatek, jaki poniesie państwo na organizację monopolu, wyniesie ma 720,500,000 marek; stały przychód roczny skarbu obliczono na 68,692,000, stały rozchód na 365,948,000. Przeciętny przeto czysty zysk państwa wyniesie 303 milionów rocznie.

Przewodnictwo w Komitecie, który zajmie się urządzeniem paryskiej wystawy powszechnej w roku 1889-ym, obejmie minister handlu Lockroy. Wszystkie państwa zostaną zaproszone do wzięcia w niej udziału, przynajmniej w zakresie sztuk pięknych i elektryczności. Zapowiadają zwłaszcza świetny udział w wystawie Stanów Zjednoczonych, republik amerykańskich, Meksyku i Brazylii. Nie brakuje zapewne żadnego z mocarstw europejskich, rokowania urzędowe i półurzędowe są w toku. Być może tylko, iż Niemcy wstrzymują się od udziału, podobnie jak w roku 1878-ym. Chiny i Japonia urządzają również bardzo zajmujące oddziały. Francja wystąpi okazale z produktami swoich nowych kolonii, Tonkinu i Madagaskaru. Wystawa odbędzie się na polu marsowem; w razie potrzeby rozszerzy się ona na pola elizejskie, bulwary nadsekwane i pałac przemysłowy.

Przyjazd nowego posła angielskiego przy W. Porcie sir E. Thorntona oczekiwano w Konstancynie w poniedziałek. Ma on przywieźć ze sobą kateryczne zapewnienia rządu angielskiego o gotowości tegoż do utrzymania granic państwa ottomańskiego w ich dzisiejszych rozmiarach. Pod tym względem Anglja porozumiała się z Włochami. Mimo wszystkiego możliwość wojny grecko-tureckiej nie jest wykluczona. Przymierze pomiędzy Grecją i Serbią ma być faktem dokonany; za podstawę tegoż przyjęto w Atenach propozycje rządu serbskiego, przyjęzione przez posła Rhangabego.

Mocarstwa wpłynęły na Serbię, iż zgodziła się na usunięcie z traktatu pokoju artykułu o zawarciu z Bułgarią traktatu handlowego. Tylko w protokole ma być wyrażeniem zastrzeżenie, obowiązujące obie strony do zawarcia takowego.

Z sądów.

Echa kradzieży w lombardzie. Wielkiej wrzawy narobiła w swoim czasie ucieczka b. wóznego lombardu przy ulicy Wareckiej, Ja-

na Bałkiewicza. Opowiadano sobie, że skradzione przez niego przedmioty stanowią wartość kilkudziesięciu tysięcy rubli, że po za tem kryją się nadto różne nieporządki w lombardzie i sprawa kradzieży stała się rzeczywiście kwestją dnia.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę, że kapitał obrotowy kasy wynosił w chwili kradzieży przeszło 300,000 rs., z których blisko 280,000 rs. było na pożyczkach, że cały ten kapitał powstał z drobnych, kilka lub kilkanaście tysięcy rubli wynoszących udziałów, stanowiących własność kilkudziesięciu uczestników, że z drugiej strony za owe wypożyczone 280,000 rs. złożono kosztowności i zastawów na sumę o wiele przewyższającą cały ten kapitał, gdyż szacunek w lombardach bywa zwykle znacznie niższym od obiegowego, dalej, że wszyscy dłużnicy byli niepewni zwrotu swoich zastawów i obawiali się, że w razie, jeżeli wypadek kradzieży dotknie i ich zastawy, nie otrzymają od zarządu kasy należytego odszkodowania, wreszcie że niewiadomo było na kogo kasa zechce zwać za cały ten wypadek odpowiedzialność, zrozumiemy łatwo panikę, jaka ogarnęła wierzycieli i dłużników lombardu.

Nie bez wpływu pozostały też nawoływania prasy i sprawa o nieporządki, sądzona w r. 1884-ym w 9-ym rewirze sądu pokoju.

Niedługo czekaliśmy na postanowienie zarządu kasy. Kradzież spełnioną została d. 2-go sierpnia r. z., a w grudniu tegoż roku podana została do sądu okręgowego skarga przeciwko b. konserwatorowi lombardu, p. Kazimierzowi Korzunowi, na sumę równającą się wartości skradzionych przedmiotów z doliczeniem szkód i strat, przez niedozór jakoby p. K. zarządzonych.

Okoliczności, przy jakich p. Korzun przyjął obowiązki konserwatora w kasie zaliczkowej, były następujące.

W początkach r. 1882-go wrócił on do Warszawy z za Kaukazu, gdzie urzędował do tego czasu, z kapitałem kilkunastu tysięcy rubli.

Przyzwyczajony do pracy i chcąc zapewnić sobie byt przez stosowną lokację kapitału, ogłosił on w lipcu tegoż roku w *Kurjerze warszawskim*, iż pragnie przyjąć obowiązki rządu dużego domu z kaucją 15,000 rs. Na jakiś czas przedtem ukazało się ogłoszenie p. Wincentego Smoleńskiego, występującego w imieniu kasy, w którym poszukiwany był wspólnik do interesu świetnie dającego korzyści z takim samym kapitałem.

Rok cały toczyły się układy pomiędzy obu stronami, aż wreszcie nastąpiło porozumienie, ponieważ jednak p. Korzun nie chciał wstąpić do kasy w charakterze wspólnika, utworzono dla niego posadę konserwatora magazynu z odpowiednią pensją, a cały posiadany przez p. K. kapitał złożony został tytułem kaucji do kasy lombardu.

Na mocy zawartego z p. Smoleńskim kontraktu, p. Korzun stał się odpowiedzialnym za całość złożonych w magazynie zastawów i w tym celu powinien był przebywać w lokalu Kasy codziennie oprócz świąt w godzinach biurowych. Za wszelkie szkody, z niedozoru lub niedbalstwa wynikłe, p. Korzun stał się odpowiedzialnym całym swym osobistym majątkiem, w szczególności zaś złożoną do kasy kaucją.

Naturalnie kontraktem przewidziane były wypadki tego rodzaju: jak pożar, gwałtowna kradzież i inne, bez winy konserwatora wynikłe.

Nadzór nad działaniami p. Korzuna, jak w ogóle nad wszystkimi oficjalistami, objął p. Smoleński, jako przedstawiciel zarządu i administrator ogólny, do pomocy zaś p. Korzunowi dodano Bałkiewicza, któremu p. Smoleński okazywał niezwykle zaufanie.

Bałkiewicz, ślusarz z powołania, był poddanym austriackim, przebywał w Warszawie za paszportem, a nawet nosił go zawsze przy sobie.

Mieszkał on w lokalu kasy i zajmował pokój sąsiadujący z magazynem, w którym przechowywano wszystkie zastawy i kosztowności. Drzwi do magazynu zabite były od strony mieszkania Bałkiewicza gwoździem, a od strony wewnętrznej przewiązane sznurkiem, okrażonym kilkanaście razy o kłamekę i gwoździł wbity we framugę.

W chwili spełnienia kradzieży obowiązki p. Korzuna pełnił zastępczo szwagier jego p. v. Mester. Po ukończeniu czynności biurowych zamykał on żelazne drzwi, prowadzące do skarbcza na klucz, który przyjął i zaakceptowanym przez zarząd kasy zwyciężając, zamiast u kasjera, pozostawał w Bałkiewicza, nadto zakładał jeszcze amerykańską kłódkę, od której klucz nosił przy sobie.

W lokalu kasy powinien był, oprócz Bałkiewicza, przebywać administrator lub jego zastępca. Dziwnym trafem tej nocy, kiedy Bałkiewicz zbiegł, unosząc z sobą 247 sztuk kosztowności na sumę 27,500 rs., zastępca administratora wcale u siebie nie nocował, cały więc skarbiec był na łasce Bałkiewicza, który mógł bez przeszkody dorobionymi uprzednio klucza-

mi otworzyć kłódkę, wiszącą przy żelaznych drzwiach skarbcza i pootwierać kasy ogniotrwałe, w których zawierały się kosztowności.

Ucieczkę ułatwił mu paszport zagraniczny i zaufanie, jakim się cieszył u administratora.

Wobec powyższych danych zarząd lombardu uważał za możliwe wystąpić przeciwko pp. Korzunowi i Mesterowi o odszkodowanie.

Obronca powodów, adw. przys. Józef Brzeziński, opierał się w swoich wywodach na kontrakcie, zawartym z przedstawicielem kasy przez p. Korzuna.

Ponieważ kontrakt powyższy wkładał na p. Korzuna odpowiedzialność za niedbalstwo lub niedozór, a uwalniał go od odpowiedzialności w razie gwałtownej kradzieży, obrońca starał się dowieść najprzód, że p. Korzun nie powinien był zostawiać dużego klucza od skarbcza u Bałkiewicza, a klucze od kas ogniotrwałych powinien był zawsze trzymać przy sobie dla uniknięcia możliwości ich podrobienia; powtóre, że w danym wypadku nie było kradzieży gwałtownej, tylko kradzież uprzednio przygotowana z podrobionymi kluczami.

Co do pierwszego zarzutu, słusznie zauważył obrońca p. Korzuna, adw. przys. Sonnenberg, iż zarząd kasy nie ma prawa skarżyć się na następstwa nadanego Bałkiewiczowi prawa. Skoro zarząd kasy mileżącym przyzwoleniem upoważnił konserwatora do zostawiania klucza u Bałkiewicza, nie może mu dziś uważać tego za winę.

Z drugiej strony klucze od kas ogniotrwałych, przy największej ostrożności mogły wpaść w ręce Bałkiewicza. W godzinach biurowych wchodził on i wychodził ze skarbcza bez przeszkody, przynosił z kantoru kosztowności i układał je na miejscu. Dość było jednej chwili aby zdjąć model klucza na mydle, a następnie go sobie dorobić.

Co do pojęcia kradzieży, nauka rozróżnia obecnie tylko dwie kategorie: kradzież prostą i kradzież z włamaniem. Wszystko co nie jest kradzieżą prostą, zalicza się bez różnicy do kategorii kradzieży z włamaniem.

W ten sposób wyrażenie „kradzież gwałtowna”, użyte w kontrakcie, tłumaczyć należy jako kradzież z włamaniem i dany wypadek zaliczyć należy do kategorii wypadków bez winy Korzuna wynikłych, a więc uwalniających go od odpowiedzialności.

Na tych szczegółach poprzestać musimy, zaznaczając tylko, iż obrona była starannie i wyczerpująco opracowana.

Z mowy obrońcy p. Mestera, adw. przys. Peptowskiego, nacechowanej właściwym mu dowcipem, wyjmujemy tylko jeden szczegół. W rzędzie innych dowodów starał on się obalić wniosek solidarności pomiędzy p. v. Mesterem i p. Korzunem.

Zdaniem jego, pretensja zarządu kasy może być zwróconą tylko przeciwko jednemu z nich, nigdy zaś przeciwko obydwu razem.

Po ożywionych replikach, rozprawy o godzinie 4-ej po południu (w poniedziałek) zamknięte zostały.

E. W.

GIEŁDA.

Warszawa, d. 24-go lutego 1886 r.

Za weksle długoterminowe na Berlin 50 żądano, o 10 kop. niżej, 49.90 o 5 kop. niżej żądano za krótkoterminowe. Płacono za nie 49.75, 49.80, a nawet 49.85, bez stałej dążności.

Za drobną sumę w wekslach krótkoterminowych na pomniejsze miasta niemieckie 49.70 zapłacono.

Na Londyn 10.14 o 1 kop. wyżej w żądaniu, bez obrotów.

Na Paryż 40.45—płacono 40.37½ i 40.40.

Na Wiedeń 80.90 żądano. Tranzakcje drobne po 80.70 zawarto.

Ruch walutowy mały. Szacowania niezmiennione nie zachęcały do obrotów.

Papiery ciągle mocno.

Listy likwidacyjne 99.90 za większe, 99.60 mniejsze w żądaniu.

Pożyczka wschodnia 100.25 w żądaniu, lecz bez istotnego zaoferowania przy chęci kupna.

Listy zastawne ziemskie 100 za I, II, III i IV tą w żądaniu; oprócz I-ej za następne płacono 99.75, 99.80 i 99.85, za V-tą 97.15 — płacono za nie 96.85, 96.95 i po 97 byli amatorowie.

Listy miejskie 97, 96, 95 i 94.55 w żądaniu wedle serji; płacono za I-ą 96.75, za II-ą 95.70 i 95.75, za III-ą 94.70 i 94.75—wyżej niż wczoraj.

Obliży 91.50.

Listy łódzkie 92.50 w ser. I-ej poszukiwane, 91.50 za II-ą 91.40 za III-ą żądano.

Akcyj nie dotykano.

Godzina 12. — Usposobienie stosunkowo mocne; kursa bez zmiany.

J. Wł.

Рисуну:

NOWE MASZYNY AMERYKAŃSKIE DO PRANIA BIELIZNY

W przeciagu JEDNEJ GODZINY przy użyciu 1/2 funta mydła PIERZE SIĘ 80 sztuk bielizny różnego rodzaju, SNIEŻNEJ BIAŁOSCI, bez tarcia lub użycia szkodliwych ingrediencji. OSZCZĘDNOŚĆ, POŚPIECH. Wysyłka do domów franco; w Rosji za nadesłaniem czeku. Żądania adresować należy: RICHARD SCHNEIDER, wynalazca-fabrykant, 22, rue d'Armaillé, PARYŻ.—Prospecta franco.—W roku 1885 sprzedano we Francji i zagranicą 73,624 MASZYN ze świadectwami UWAGA. Upraszamy NIE MIESZAĆ moich MASZYN z pralnikami stożkowymi lub okrągłymi.—Poszukuje się Reprezentantów. 248R

Zastosowane DO WSZYSTKICH PIECÓW

CENA

45 fr.

Gwarancja 5 letnia.

Niniejszem mamy zaszczyt donieść, że sprzedaż wysortowanych wyrobów naszych zakładów, powierzyliśmy P. W. PACZKOWSKIEMU.

ZAKŁADY ŻYRARDOWSKIE.

Powołując się na powyższe ogłoszenie „Zakładów Żyrardowskich,” z mej strony mam honor dodać, że sprzedaż wyrobów lnianych i pończoszniczych po znacznie niższych cenach prowadzić będę pod firmą „W. Paczkowski,” w domu pod Nr. 4 przy ulicy Czystej, z czem polecam się Szanownej Publiczności.

Warszawa, w Lutym, 1886 r.

380R

W. PACZKOWSKI.

PAPIER RAYARD et BLAYN

PARYŻ, rue Saint-Merry 30.

Leczy: katary, choroby piersiowe, reumatyzmy, oparzenia i nagniotki.

Znajduje się we wszystkich aptekach.

CHARKOW

Zakład hydropatyczny „NAŁĘCZÓW,”

5 godz. od Warszawy,
1 godz. od Lublina,
4 wiorsty od stacji
drogi Nadwiślańskiej
Nałęczów.

z zastosowaniem elektryczności i masażu, oraz dom zdrowia dla chorych chronicznych, cały rok otwarty pod kierownictwem D-ra Konrada Chmielewskiego. Od 1-go Czerwca do 1-go Października: kąpiele żelaziste, borowinowe Nałęczowskie, igliwowe i wszelkie sztuczne, wody mineralne naturalne i sztuczne, kumys, mleko i t. d., gimnastyka lecznicza. Urządzenie zakładu wykwintne i wygodne; w sezonie letnim wspólnie z dyrektorem leżą chorych konsultanci specjaliści.

W Nałęczowie leczy się skutecznie cierpienia przewlekłe nerwowe, organów trawienia, nieżyty dróg oddechowych, osłabienia płciowe, choroby kobiece, niedokrwistość, wycieńczenia i t. d.

Koszt całodziennego utrzymania z kuracją od 3 rubli, dzieci płać połowę, w sezonie zimowym ceny niższe.—Blizszych objaśnień udziela na miejscu

ADMINISTRACJA ZAKŁADU,

w Warszawie apteki: Barcza, Heinricha i Bogusławskiego. 389R

Apteka, poczta, w Zakładzie Telegraf, na stacji poczyty na pociągi pocztowe, Fotografia, konie wierzchowe, teatr, koncerta.

Hotel „RUF” przy ulicy Rybnej.—Hotel pierwszorzędny.—Powozy wysyłane są na przybywające pociągi. Wanny, Billard, Restauracja wyborna i gabinety oddzielne.—Kuchnia wykwiutna.—Numer od 75 kop. do 5 rubli.—Ceny bardzo umiarkowane. 852

Ogłoszenie.

Budowniczy Fortyfikacji Warszawskich na prawym brzegu Wisły podaje niniejszem do wiadomości, iż do robót stolarskich, jakie się wykonywają w fortach Warszawskich za Pragę, żądanym jest suchy materiał drzewny, jako to: Deski czyste 3 cale grube, sęgni 547, 2 i pół cal. sęgni 3061 i 2 cal. sęgni 589, oraz bali 6-calowej grubości sęgni 314.

Życzący podjąć się dostawy tego materiału do fortów, zechcą w dniu 13/25 bieżącego miesiąca lutego, o godzinie 12 przed południem złożyć stosowną deklarację Budowniczemu Fortyfikacji, mieszającemu w Cyta-deli Aleksandrowskiej, z oznaczeniem cen i załączeniem wadium w stosunku 20% od wartości materiałów, podług cen zadeklarowanych. 876

Uczniów na stancje

przyjmuje rodzina zamieszkała w Berlinie w pobliżu kilku pierwszorzędnych zakładów naukowych.—Zapewniona jest troskliwa opieka domowa. Blizszych wiadomości powziąć można tu w Warszawie, u p. Edwarda Jantzena przy ul. Królewskiej 6.

Kupno i sprzedaż.

Wędliny litewskie, masło i sery w wyborowych gatunkach, do sprzedania. Mokotowska 6, 2-gie piętro. 2396

Mieble: tania do sprzedania, garnitur czarny, rzeźbiony, jedwabiem kryty i orzechowy utrzeciem kryty, otomana, szeslongi i 2 całe kryte garnitury. Mokotowska 23, róg Placu św. Aleksandra, wiadomość u stróża. 1727

Koldry tak zwane sławuckie, znakomitej jakości, puszyste, czyste wełniane, po rs. 3, dostać można w składzie fabrycznym, w gmachu dobroczynności, w dawnym sklepie żyrdardowskim. 2352

Mieble tania do sprzedania, garnitur czarny i orzechowy, lustro, krzesła fantazyjne, trema, kredens, krzesła, stół, szafy, stolik damski, komoda, łóżko toaletka, umywalka, kolumny, dywany, dwie szafy bogato rzeźbione, dębowe; franki, chodniki, Ul. Marszałkowska 111, między Złotą i Chmielną, na pierwszym piętrze, mieszka. 16

Koldry pikowe: różowe, niebieskie lub szare, po rs. 3, sprzedają w składzie fabrycznym, Krakowskie-Przedmieście, w gmachu dobroczynności, w dawnym sklepie żyrdardowskim. 2348

Maszyny do szycia wszelkich systemów przyjmują do reperacji, nżywane nabywam i mam do sprzedania. Mechanik A. Frankowski, Marszałkowska 129, w Warszawie. 2599

Sukno przesłone na damskie kostjmy, 2 i pół lok. szer., po rs. 1.10.
Cheviot wyborowy na cały garnitur męzki, 5 1/2 i. wszystko rs. 6.50.
Kaszmiry cudowne, najmodniejsze kolory balowe, 2 lok. szer., łokied po 60 i 65 kop.
Atłasy piękne najmodniejsze kolory, po 55 kop.
Brystole wyborowe, cudowne kolory, 2 i pół szerokie, po 1 rs.
Materiały na żakiety w supy najmodniejsze, po cenach nigdzie niebywałych.
Chustki duże Angorowe wyborowe, po rs. 4 kop. 50.
Wełniane Materje na suknie podwójnej szeroki, po 35 kop.
Kropa ładna, czysto wełniana, podwójnej szeroki, po 30 kop.
Koldry tak zwane sławuckie, po rs. 3.
Obrusy białe i kolorowe, po rs. 1.10.
Serwety stołowe, duże adamaszkowe, pół tuzina rs. 1 kop. 65.
Serwetki deserowe, białe lub kolorowe tuzin rs. 1.10.
Koldry pikowe przesłone rs. 3.15.
Korciaki na damskie suknie, lub dla dzieci 60 kop. łok.
Sztukę Płótna Krajowego 30 i pół łokcia, za rs. 4.
12 Chustek do nosa, za rs. 1.
Dywany wyborowe, po rs. 1.75 i 3 rs.
Ręczniki adamaszkowe, 2 i pół łok. długie, za 35 kop.
Sienniki wyborowe po rs. 1.25.
Korciaki drukowane wyborowe, 20 k. i. wszystkie te przedmioty w najlepszym gatunku, sprzedaje się w znanym ze swej taniości Składzie Fabrycznym Towarów Łokciowych przy rogu ulic Dzikiej i Nowolipek dom Brauna 1, mieszka. 4. 204

WYPRZEDAŻ

Szkatelek samogrających, 343R

z najnowszymi repertuariami, handlującym odpuszcza się rabat.—Ceny bardzo niskie.

M. POZZI Zegarmistrz.

Nowy-Swiat 31 róg Chmielnej

w Warszawie.

Przyjmuje szkatełki do reperacji.

Na bardzo korzystnych warunkach

POSESJA

mająca 17,000 łokci kwadr. placu, do sprzedania bez pośrednictwa osób trzecich. Wiadomość Grzybowska 15, mieszka. 10. 190

Nauka i wychowanie.

Dyplom uznania na Wystawie R. P. Nauka Rękodziel dla Kobiet, J. Świnarskiej. Marszałkowska 123. Zaczynają się kursa krawieckie, strojów, krawatów, koronek malowania na porcelanie. 847

Potrzebna jest na wieś bona polka, z 12-letnim wydalonym z Prus, znająca grun-townie język niemiecki i początki muzyki. Wynagrodzenie roczne rs. 100. Wiadomość: Nowo-Senatorska, w domu gdzie apteka, 2-e piętro, u W. Fijałkowskiej. 2705

Wile lub trzy panienki od 6-u do 10-u lat, mogą znaleźć pomieszczenie na wsi do wspólnej nauki, przy francuzce, w zacnym obywatelskim domu. Wiadomość w biurze rekomendacji pani Hennel, Krakowskie-Przed-mieście, dom Roetzlera. 2729

Mauzycecielka niemka, za godzinę lekcji rano i godzinę rozmowy wieczorem z 7-o letnim inteligentnym chłopczykiem mówią-cym dobrze po niemiecku, otrzyma pokój ciepły, suchy, z opałem i usługą. Nowaczyn-ska, Nowy-Swiat 27. 2731

Gubernatorowie francuzi, szwajcarzy, po-szukują miejsc. Krakowskie-Przedmieście 7. Biuro pracy. Dąbrowska. 2801

Student uniwersytetu poszukuje lekcji lub korepetycji, w zakresie przedmiotów gi-mnazjalnych. Sienna 36, m. 6. 408

Niemka rodowita Veronica Mazur, z pa-ratem, znająca gruntownie swój język, udziela lekcje konwersacji. Kanonja 14 no-wy, 1-sze piętro. 2864

Posady i prace.

Francuz lub szwajcar, gubernator, umięja-reau po niemiecku. Administrator do inte-krakowskie. 30,000 rs., potrzebni.—Dąbrowska. 2772

Osoba młoda, inteligentna, z językami: polskim i niemieckim, znająca szycie, ży-lub na prowincji, oraz zajęć się dziećmi.—Pańska 66, mieszkanie 38. 2780

Młody człowiek znający się na rolnictwie i leśnictwie, poszukuje odpowiedniego miejsca. Oferty prosię składać w biurze o-głoszeń Rajchmana i Frendlera pod lit. M. Z.

Syn obywatela ziemskiego, który ukończył 7 klas, poszukuje praktyki gospodarczej, oraz może prowadzić książki kasowe i go-rzelnicze. Rekomendacje służby wiarogodnych. Oferty składać w kantorze Kurjera War-szawskiego 23 W. 2799

Poszukuje miejsca za gospodynią na pro-wincję lub w Warszawie. Wiadomość: ul. Ogrodowa 20, mieszka. 16. 2804

Leśniczy praktyczny, obeznany z uprawą, potrzebny od 1-go Kwietnia pod Warsza-wę. Dowody uczeiwej służby konieczne. In-formacja: Warszawa, hotel Europejski, kan-tor łazienek. 2108

Osoba znająca dokładnie krój i szycie po-szukuje zajęcia. Adresy składać w kanto-rze Kurjera Wnrsz. pod lit. M. 2733

Osoba młoda, inteligentna, poszukuje za-jęcia: do zarządu domu, do towarzystwa, albo sklepowej w Warszawie, lub na wy-jazd. Oferty w kantorze Kurjera pod lite-rami E. R. 382

Potrzebny jest uczeń do fabryki ram.—Twardo, ul. Nowy-Swiat 55. 2762

Gospodyni wiejska, nie młoda, obeznana z gospodarstwem praktycznie i kuchnią w lepszym guście, poszukuje obowiązku za-raz. Wiadomość: Krakowskie-Przedmieście 4.—Tamże jest kobieta z posługą za mie-szkaniem, u osoby lubiącej czystość, stróż wskaże. 2854

Człowiek młody, który ukończył z korzy-ścią kurs szkoły agronomicznej, posiada-jący przytem dokładnie buchalterję, życzył-by sobie przyjąć miejsce praktykanta w ma-jątku u którego z pp. obywateli, na warun-kach dla tycheż bardzo dogodnych. Oferty pod lit. J. Z. 28, do biura ogłoszeń, Se-natorska 26. 410

Do handlu kolonialnego potrzebny jest u-czeń od lat 15. Wiadomość w handlu P. Czarnockiego, ul. Miodowa, wprost Kościoła.

Młynarz, który samodzielnie pracował w Mastrjackich i węgierskich młynach pa-rowych, przy walcach i gankach francuzkich, posiadający dobre świadectwa, poszukuje miejsca. Oferty pod lit. A. M. do biura o-głoszeń, Senatorska 26. 413

Urzędnik z odpowiednią pensją w War-szawie, pragnie się zamienić na posadę burmistrza. Wiadomość u rządcy domu 6, ulica Nowiniarska. Tamże można się dowie-dzieć o wakującem miejscu na rządcę dwóch domów. 2853

Osoba przybyła ze wsi, mająca lat 22, mi-łej powierzchowności, inteligentna, poszu-kuje miejsca za gospodynią do pojedynczych osób, na wyjazd lub w Warszawie, znająca się doskonale na kuchni, praniu i prasowa-niu. Adresy prosię składać w kantorze te-gaż Kurjera pod wyrazem „Anna.” 2882

Uczeń do dentysty potrzebny. Senatorska 4, róg Miodowej. 2889

Osoba średniego wieku poszukuje miejsca gospodyni lub bony. Solna, róg Elektorat-nej 1, stróż wskaże. 417

Młoda panienka żyjezy sobie miejsca ka-mjerki, żądana kaucję może złożyć. Ad-res prosię zostawić w kantorze Kur. War-szawskiego pod lit. A. B. C. 2846

Potrzebny chłopiec do dystrybucji i z kau-cją 10 rs. lub z dobrą rekomendacją. Le-szno 18, dystrybucja. 2847

Potrzebna jest panna do szycia domowe-go. Włodzimierska 2, m. 6. 2849

Bona niemka z dobrimi świadectwami po-szukuje miejsca. Wiadomość: Sewerynow 12—14/2779, mieszka. 24. 2855

Potrzebny jest uzdolniony cukiernik z kau-cją rs. 300. Oferty prosię składać pod li-terami A. B. C. 2862

Osoba młoda poszukuje miejsca na wy-jazd, zarządzającej domem lub do towa-rzystwa osoby pojedynczej. Łaskawe oferty pod lit. J. W. przyjmują kiosk, Nowy-Swiat róg Alei. 416

Press, półpiętro najlepsze, po kop. 8 łódź, dostać można w składzie fabrycznym, Krakowskie-Przedmieście, w gmachu dobroczynności, w dawnym składzie żyrdowskim.

Meble: kompletne urządzenie 6-u pokoiów. Garnitury eleganckie, szafy rozbierane, łóżka, umywalki, nocne szafki, szafki do bielizny, toalety, rozmaite salonowe rzeczy, trema, lustra, kredens, stół, krzesła, stoliki do kart, stoliki do samowara, kandelabry, firanki, dywany, obrus, lampy, oleodruki. — Chmielna № 22 (nowy 28), od Brackiej 3-ci dom, w bramie, 1-e piętro, miesz. 3. 2404

Agno najlepszy czarny i popielaty, po kop. 7 łódź, w składzie fabrycznym, Krakowskie-Przedmieście, w gmachu dobroczynności, w dawnym składzie żyrdowskim.

Meble rozmaite z 4-eh pokoiów, oraz dolman damski. Nowy-Swiat № 48/44, mieszkania 21. 2723

12 chustek białych do nosa, za kop. 90 sprzedaje skład fabryczny, Krakowskie-Przedmieście, w gmachu dobroczynności, w dawnym składzie żyrdowskim. 2350

Meble bardzo tanio do sprzedania, szafy rozbierane, szafki do bielizny ozdobne, krzesła dębowe z jadalni i stół, biblioteka, biurko, lustro, stolik do kart, łóżko wykwinnej roboty, z materacami francuskimi, toaleta, stół czarny i orzechowy rzeźbione, garniturowe, lampa, rolety i wiele drobnych sprzętów tanio. Bracka № 20, szwajcar Paweł wskazuje. 2773

Sztuka płótna krajowego 30%, łódź mąka, za rs. 4 sprzedaje skład fabryczny, Krakowskie-Przedmieście, w gmachu dobroczynności, w dawnym składzie żyrdowskim.

Meble rozmaite, wyłącznie używane, garnitury czarne i różne inne, za bardzo a bardzo niską cenę, od Nowego-Swiatu drugi dom. Świętokrzyska № 4, mieszkania 4, pierwsze piętro. 2825

Umywalka orzechowa, wykwinnej roboty, pod marmur, do sprzedania tanio. Nowolipie № 67, u stolarza. 2805

Podolskie sliwki suche 13%, kop. funt. — Hortensja 7, miesz. 11, (ze Szpitalnej).

Do sprzedania: szafa spiżarniana rs. 12, stół jesionowy rs. 6, poka rs. 2, żelazo z duszami rs. 4, brylantowa miedziana rs. 3, łóżka, stoliki i różne sprzęty gospodarskie. Od godziny 8-jej rano do 12-jej. Freta № 8, stróż wskazuje. 2696

Masło śmietankowe wyborowe, śmietana i masery. Aleje Jerozolimskie 80, miesz. 2.

Fortepiany nowe do sprzedania, ceny niskie, oraz przyjmuje wszelkie reperacje fortepianów i pianin. Nowy-Swiat № 54. Janiszewski. 2151

Meble czarne aksamitne, łóżka, szafy, biurka, szeslong, umeblowanie dębowe jadalni. Szpitalna 5, mieszkania 1. 2436

Najwyższą nagrodą na wystawie Gospodarczo-Spożywczej odznaczone marynaty, rulady, konserwy. Władysława Wójcickiego. Marszałkowska 144. 1893

Kto miał do zbycia parę szczeniąt czystej rasy Gordon-ceter, niech zechce dać wiadomość na Bracką № 8 nowy, m. 13.

Starożytny mebelki z brązem, sztuk 3. Orla № 10/12, u stolarza. 2694

Do sprzedania 1,000 łókci posadzki cementowej, oraz wszystkie narzędzia do fabrykacji takowej. Wiadomość: Krakowskie-Przedmieście № 15, w dystrybucji. 2619

Wyprzedaż karczoków, kolarzy szydełkowicy tanio. Śliska 54/40, miesz. 13, lewa oficyna. 2754

Meble czarne, orzechowe, całe kryte, szeslongi, sofy, otomany, kozety sprzedaje tanio. Świętokrzyska № 17. W. Trzaska.

Suknia nieb. adam., wolant karbowany z kwiatami rs. 28; suknia popielata z adam. z dżetami rs. 18; dolman biały adam. z dżetami rs. 18. Podw. 1, m. 2. 2769

Do sprzedania stolik inkrustowany, damski, krzesła złocone i umywalki żelazne. Wiejska 18, mieszkania 4. 2503

Łóżka nowe medaljonowe, z orzecha francuskiego, są do sprzedania. Żelazna № 26 lit. R., mieszkania 2. 2660

Fortepiany: Kralla, Małeckiego, Irmiera, (Lipsk) rs. 240—400 i pianina. Krakowskie-Przedmieście 34, wprost Królewskiej. — Tarnowski. 2687

Kupuje szale tureckie i koronki stare moderne i materje starożytne. Plac Resursy Kupieckiej, drugi sklep od rogu. Apfelweig

Bardzo ładna i gustowna szafa, może służyć do sklepu, lub jako kredens, jest za mierną cenę do nabycia, u p. Zasztowt Zegarmistrza. Krakowskie-Przedmieście № 41.

Do sprzedania otomana z portjera, łóżko ze sprężynowym materacem i fikus. Złota № 31, miesz. 16, od 2 do 7 wieczorem. 390

Mops bardzo piękny, 6-miesięczny do sprzedania. Krakowskie — Przedmieście № 64, mieszkania 2. 2744

Kasa ogniotrwała fabryki Botheego, prawie nowa, do sprzedania w składzie broni Braci Geneli. Długa № 19. 2701

Pianino sześćset rublowe, sprzedaje za 350. Hortensja 3, miesz. 8. 2576

Do sprzedania umeblowanie całego mieszkania; różne książki, oraz kompletny Dziennik Praw, Atenium i Kraj, oraz inne sprzęty domowe. Jerozolimka 63 nowy, mieszkania 11. 2693

Fortepian o 6-u oktawach do sprzedania. Śliska 27, mieszkania 26. 2874

Para szaf i para łóżek orzechowych, niżej kosztu do sprzedania u stolarza. Chłodna 23. 2878

2 ogromne lustra, garnitur czarny, fantazyjny garniturek, jadalnia, sypialnia, firanki. Ulica Zielna 11/19, m. 4. 2891

Z powodu wyjazdu, rozmaite nuty na fortepian do sprzedania, za bardzo niską cenę. Nowogrodzka 21, mieszkania 5, na 2-m piętrze. 2888

Fortepian Hoffera, łóżko, umywalka, garnitur gabinetowy, mahoniowe; lustra, lampy, łóżko żelazne, łóżko na orzech, miedź i okrycie syberyjskie do sprzedania. Leszna 28, mieszkania 11. 2886

Suknia jedwabna nowa, do sprzedania. Wiadomość: Marszałkowska 119, w drugiej bramie, mieszkania № 5, do 12 w południe i od 5 do 6 wieczorem. 2895

Faeton na 4 osoby, na jednego konia lub parę, zdalny na dorożkę, do sprzedania. Wspólna № 50; tamże sanki petersburskiego fasonu. 415

Do sprzedania garnitur mebli kryty brokatem. Wspólna № 19 nowy, m. 18. 2861

Szafy i łóżka tanio są do sprzedania. Ulica Sienna № 80, mieszkania 21. 2836

Do sprzedania dwie suknie jedwabne: fioletowa i bordo z białą koronką i satynową kawową z haftem, także regenmantel czarny. Żelazna № 5, mieszkania 11. 2834

Do sprzedania meble, garderoba, kuchenne sprzęty i różne starożytności. Ulica Marszałkowska № 26 róg Chmielnej, miesz. 11, od godz. 10—1 w południe. 2840

Do sprzedania garnitur mebli, fortepian, szafa i szeslong, przy ulicy Zapieckiej № 1, wiadomość u właścicieli domu. 2852

Tanio jest do sprzedania ogier kary, rysak czystej krwi, zdalny do rozpołu w niewielkiej stadninie. Wiejska № 1, sztab 5-go armijskiego korpusu. 2866

Do sprzedania: karetka, kocz, ogier, wazon, vieux saxe, serwis do kawy z wystaw. Wiadomość: Krakowskie-Przedmieście, hotel Dziekanka № 31. 2843

Interesa handl. i majątk.

Fabryka pończoch złożona z 4-eh maszyn, z całym urządzeniem i klientelą do sprzedania za rs. 600. Oferty pod lit. F. P. przyjmuje kantor Kurjera Warsz. 2698

Pacht od 25 krów do oddania zaraz w Zaczyszu. Wiadomość na miejscu w folwarku za Żąbkowską rogatką. 2786

Magle wiedeńskie, z powodu zmiany interesu tanio do sprzedania. Nowy-Swiat 23.

Do interesu handlowego, dającego 30% zysku, bez żadnego ryzyka, potrzebny współnik z kapitałem rs. 2,000, które będą w jego ręku jako kasjera. Znajomość fachu niepotrzebna. Wiadomość w fabryce perfum Zaleszczyńskiego, ulica Przejazd № 1. 383

Folwark ceny 36,000, wierzycielności 15,000, zamienię na dom albo sumę hipoteczną, gotówka wymagalna 5,000, reszta przyjmie dom albo sumę. Wiadomość w kantorze Kurjera N. M. 2722

Do sprzedania handel, przy ulicy przynależnej, z całym urządzeniem, towarami, za rs. 3,000, obrót miesięczny dochodzi do rs. 1,800. Interes dla większej rodziny chrześcijańskiej. Wiad.: Marszałkowska № 142, mieszkania 3, od 8-jej do 10-jej rano, od 7-jej do 8-jej wieczorem. 2765

Z powodu wyjazdu jest do odstąpienia w każdym czasie dystrybucja oraz materiały piśmienne. Wiadomość na miejscu: ulica Freta № 36. 2664

Pralnia z suterną w sklepie frontowym do najęcia. Prózna 7. 2088

Rs. 25,000 zaraz po Towarzystwie potrzebne na spłatę, na procent umiarkowany. Wiadomość: kiosk, Zielony Plac. 2087

Korzystny interes! Fabryka bukiełków Markarta w połączeniu z dystrybucją, galanterią i materiałami piśmieniemi, w bardzo dobrym punkcie, jest zaraz tanio do sprzedania. Blizsza wiadomość na miejscu: Nowy-Swiat 25 nowy. 392

Z powodu wyjazdu jest do odstąpienia z wszelkimi utensylami i bilardem kawiarnia przy pierwszorzędnej ulicy. Wiad.: Nowy-Swiat № 46. 2628

Rs. 3,000 są do wypożyczenia, na pewne Rhypoteki, lub może być oddana jako kaucja, jeżeli strona otrzyma posady: jako magazynier, inkasent etc. Wiadomość w kantorze Kur. Warsz. pod lit. W. S. 2872

Kapitały w mniejszych sumach potrzebne są na hypotekę miejską, na spłatę. Ulica Smolna 25, miesz. 7. 2881

Dystrybucja do sprzedania, bardzo tanio. Aleja Jerozolimka № 31. 2870

Sklep wiktuałów jest do sprzedania, w bardzo dobrym punkcie, egzystujący od lat 30 w tem miejscu, może być bardzo zdalny na dystrybucję. Ulica Żurawia № 23, wiadomość na miejscu, w sklepie wiktuałów.

Osoba, kobieta potrzebną jest do interesu handlowego, z czynnym udziałem (jako współniczką), od 8 rano do 8 wieczorem, mogąc włożyć od rs. 500 do 1,000. Gwarancja pewna, wkład samy częściowy. Wiadomość: Chmielna № 38/30, u pp. Kinast. 2890

Kawiarnia z wypiekami ciast, w pierwszorzędnym targu do sprzedania. Wiadomość: Żurawia № 25, miesz. 23. 2868

Na czasie. Do interesu przemysłowo-spożywczego będącego w biegu, dla lepszego rozwinięcia potrzebnym jest współnik, może być i nie fachowy, lecz pożądanym jest aby był czynnym, z kapitałem około 2-eh tysięcy rs. Adres w kantorze pod nazwiskiem „Wspólnik 2,000.” 2865

Do sprzedania 3,000 sztuk ogromnych dosiek w majątku Torczyn, o 15 wiorst położonym od stacji kolei Brzesko-Kijowskiej Rożyszcze. Druga stacja od Kowla. Blizszą wiadomość powziąć można u Andrzeja Brzezińskiego adwokata, Królewska 35. 2842

Kamienica dwu-piętrowa, zaraz do sprzedania, w szacunku 40,000 rs., potrzebna gotówka 20,500, lub też na zamian drugiego domu. Oferty proszę składać w kiosku, róg Brackiej i Chmielnej. 2857

Sklep kolonialny w targu, do sprzedania Sna dogodnych warunkach. Adres S. 22 uprasza się zostawić w kantorze Kurjera Warszawskiego. 2892

Sklep mydlarski do sprzedania z powodu wyjazdu. Ulica Chłodna № 52. 2837

Sklep wiktuałów do sprzedania. Świętokrzyska № 18. 2848

Metoda wdowa życzy sobie nabyć jeden z mniejszych zakładów fotograficznych w Warszawie lub na prowincji. Adres złożyć w kantorze Kurjera Warszawskiego pod lit. Z. A. № 3 7. 2845

Magle angielskie do sprzedania, z klijentelą wyrobioną. Ulica Królewska № 41/49.

Sklepek z lokalem do odstąpienia zabezpieczone. Pańska № 66 dawny. Wiadomość w mieszkaniu № 15. 2860

Potrzebne są 3,000 rubli do interesu na dobry procent. Reflektanci zechcą składać swoje adresy w Warszawie poste-restante A. Z. 2859

Potrzebny kapitał rs. 3,000 do 4,000, w procencie mieszkaniowym i życie na wsi przy znacznej obywatelskiej rodzinie. Wiadomość: Krakowskie-Przedm., hotel Dziekanka № 31.

Lokale.

Sklep obszerny z dwoma oknami wystawowymi, od lat 4-eh zajmowany na handel wędlin, wraz z mieszkaniem składającym się z trzech pokoiów, kuchni z wodociągiem i zlewem, łazienki z wanną, dwóch piwnic i góry wspólnej, do wynajęcia od 1 Kwietnia r. b., za rs. 700 rocznie. Marszałkowska № 67 nowy, obok gimnazjum, stróż wskazuje. 168

Do wynajęcia od 1-go Kwietnia r. b. przy ulicy Marszałkowskiej № 67 nowy, obok gimnazjum, 3 pokoje z balkonem, na 3-em piętrze, od frontu, z dwoma wejściami, z przedpokojem i kuchnią, z wodociągiem i zlewem, oraz piwnica i góra wspólna, za rs. 320 rocznie. 1 pokój z kuchnią w oficynie na dole, z piwnicą i górami wspólnymi, oraz 2 pojedyncze pokoje kawalerskie, każdy z osobnym wejściem, frontowymi schodami, na 3-em piętrze, stróż wskazuje. 157

2 pokoje, przedpokój, kuchnia, do wynajęcia od 1-go Kwietnia. Bednarska № 24, 3-ci dom od Krakowskiego-Przedm. 2612

5 pokoiów do wynajęcia od 1 Kwietnia. Klub zaraz, na kwartał lub rocznie, z wszelkimi wygodami i gazem, na parterze, za 125 rs. kwartalnie. Złota № 46 nowy. 309

Do wynajęcia umeblowane 3 pokoje, alkova, przedpokój i kuchnia. Erywańska, (Zielony Plac) № 16. 2461

5 pokoiów z dużym balkonem, przedpokojem, kuchnią, górą osobną i 3 piwnicami, wyjątkowo za rs. 550 rocznie, od 1 Kwietnia do odstąpienia, na Krakowskim-Przedmieściu № 40, mieszkania 4, na 3-em piętrze, wprost Saskiego Placu. Wiadomość na miejscu. 2579

Salon umeblowany zaraz, a pokoje kawalerskie od 1-go Marca, może być z całodziennym utrzymaniem. Erywańska № 5, mieszkania 14. 2752

W centralnym punkcie miasta, od Wilekiej-Nocy jest do wynajęcia kantor. Wiadomość: Nowy-Swiat 55/57, u stróża. 2703

Gale duże na parterze i 1-m piętrze, na Szkoły handlowe lub przemysłowe, do wynajęcia od Lipca r. b., przy ulicy Marszałkowskiej № 114, róg Złotej (Laferme). Wiadomość na miejscu, mieszkania № 20, do 10 rano i od 3-jej po południu. 380

Pokój z meblami, usługą, opałem, samowarem, za 12 rs. miesięcznie. Jerozolimskie Aleje № 70, mieszkania 24. 2669

Sklepy dwa do wynajęcia od Kwietnia. Obydwa o drzwiach bez okna, z mieszkaniami, jeden po dystrybucji na tenże cel. Sklepy te jako przyległe mogą być wynajęte łącznie. Marszałkowska 114, róg Złotej.

Do wynajęcia od 1 Lipca r. b. pałacik z ogrodem, przy ulicy Erywańskiej, (Zielony Plac) № 8/10, w którym mieści się obecnie zakład fotograficzny „Konrad,” a to na ściem również od ulicy Królewskiej, a to na mieszkanie prywatne, lub na zakład publiczny. O warunkach najmu dowiedzieć się można u właściciela S. Lewenberg, ulica Włodzimierska № 21, codziennie rano od 9—10¹/₂, lub po południu od 1 do 4-jej. 2897

Salon i pokój, z przedpokojem, umeblowane, są do wynajęcia w każdym czasie, na 1-m piętrze, od frontu. Wiadomość: Marszałkowska 119, u budowniczego. 2894

Na Pradze, przy ulicy Wołowej № 230, od 1 Kwietnia r. b. do wynajęcia: 5 pokoiów z ogródkiem, w których można urządzić bawiarę, skład wódek, lub też inny proceder. Pojedyncze lub po dwa pokoje; stajnie i wozownie; — także ogród warzywny. Wiadomość u stróża. 2871

Pokój z przedpokojem, suchy, osobne wejście, na żądanie opału, meble, stołowanie. Ulica Mazowiecka 20, miesz. 22. 2879

7 pokoiów na parterze, 10 na 3-m piętrze, od Alei Jerozolimskiej, do wynajęcia od 1 Lipca r. b. Smolna 25. 2880

Do wynajęcia tanio, zaraz, pokój z oddzielnym wejściem z przedpokojem, dla osoby pięci żeńskiej. Złota 36, m. 31. 411

Od 1-go Kwietnia są do wynajęcia przy ulicy Ogrodowej lokale, składające się z czterech pokoiów, przedpokojem, kuchnią. Wiadomość w biurze ogłoszeń Rajchmana i Frenclera, Senatorska 26. 414

Potrzebny jest zaraz lub od 1-go, 1 pokój i kuchnia, może być z meblami lub bez, w środku miasta, blisko komunikacji tramwajowej. Oferty proszę składać pod lit. B. S. w kantorze Kurjera Warsz. 407

Pokój obszerny, przy małżeństwie, do wynajęcia. Chmielna № 26, w oficynie lewej na parterze. 2841

Doniesienia rozmaite.

Zamówienia na dostawę nafty do mieszkańców w naczyniach: 1, 2, 3-garnowców, jakoteż i w większych ilościach przyjmują w składach S. Kędzińskiego: ul. Świętokrzyska № 19, Nowy-Swiat № 40. Za dostawę nafty i rzetelność miary poręczają S. Kędziński. 972

Wyprawy eleganckie, wszelką bieliznę do szycia przyjmuje po cenach umiarkowanych pracownia A. Fiszer. Wspólna № 44, róg Marszałkowskiej. 2738

Fartuchy gospodarskie ozdobne i dziecięce, oraz wszelkie szycie na maszynie. Włodzimierska 23 nowy, na parterze. 5

Na poczekaniu bilety wizytowe w składowym papieru i typolitografii Szylara, Nowy-Swiat 21. 2160

Kufry, walizy, torby, poleca fabryka Breymeyera. Królewska róg Krakowskiego-Przedmieścia. 1839

Ubranka, czepeczki i stroiki damskie przyjmują się do przerabiania i odświeżania w magazynie Mottier Sznagé, Nowy-Swiat 21, w podwórzu na dole. 2684

Suknie, okrycia odrabiam, po cenach umiarkowanych. Hoża 13, miesz. 15. 388

Opakowanie mebli, fortepianów tanio, solidnie. Zakład opakowań, Maków, Solna 18. 18

Grywam na wieczorkach, balach i weselach. Głach. Nowolipie 30, m. 53. 2869

Osoba młoda, ze świeżym i zdrowym pokarmem, życzy przyjąć dziecko do pierś, lub na garnuszek. Ulica Przejazd № 13. Do Złotnika Belena. Mieszkania 28. 2885

Pianistka przyjmuje zamówienia na wieczory i dziecięce zabawy. Szpitalna 1, Magazyn Nelly. 2876

Cytra z fabr. Kindla do sprzedania, tamta można się dowiedzieć o lekacjach gry na cytrze. Królewska № 10, m. 14. 2836

Młoda meżatka życzy przyjąć dziecko do pierś, albo na garnuszek. Ulica Przystań 16, wiadomość u stróża. 2858

Przybiłaka się suka czarna, wyżłoca, palana, z nejzylbrowa obrozą. Znajduje się przy ulicy Zakątnej № 1, u stróża. 2861

Pies z rasy mopsów, zęby na wierzchu, dolnej szczęki, łeb czarny, dalej sierść czarna jasniejsza, wybiegł z domu № 32, ulica Elekoralna. Oddawca otrzyma nagrodę rs. 2. 412

Suka wyżłoca, żółto-cętkowata, zgineła w szwarcet dnia 18 Lutego r. b., gdzie się takowa znajduje proszę odprowadzić do ul. Długiej 60, mieszkania 40, przy ulicy Chłodnej wabił się Sylwia—za wynagrodzeniem. 2873

Dnia 18 Lutego wieczorem zgineła (Buldog) 10-miesięczna, maści kawowej na ul. Długiej, dom Elerta, do W. Tchorzewskiego. 2878

Zginął kwit na rs. 50, z podpisem Moszalewskiego, wystawiony w d. 2 Września 1884 r. na B. Tragarz i R. R. Haft. 2866